

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TORMENTED BY HIM

A DARK &
DEPRAVED
DYSTOPIAN SERIES

LOVEBITE SHORTS

Ücretsiz PDF Kırıp Arşiv - <https://r1nkey.org>

İçindekiler

[Önsöz Bölüm](#)

[1 Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Sonsöz Sonsöz](#)

[Bu Yazarın Kitapları](#)

[Bu Yazarın Kitapları](#)

Önsöz

Ethan Callahan 2023

"Zaman içinde çok fazla insan varlığımızın farkına varmaya başladı. Mevcut teknoloji sayesinde tüm yalanlarımız ortaya çıkabilir. İşte bu kadar. İnsanlığı köleleştirmenin nihai adımı. Sıradaki protokolleri uyguladığımızda, geri dönüş olmayacak. Kabul edenler ellerini kaldırsın."

Odaya baktığımda herkesin elini kaldırdığını görüyorum. Bakışlarım masanın yanında duran oğlumda duraklıyor. Ne kadar işe yaramaz bir bok parçası olduğu ortaya çıktı. Zayıf, sümüklü bir korkak. Yüzündeki ifadeye bakmak bile midemi bulandırıyor. Alnındaki teri buradan görebiliyorum. Dikkatimi diğer İhtiyarlara geri veriyorum.

"Öyle olsun. Herkesin elinde EWF Gündem 2040 var. Birinci aşama başarılı oldu. Şimdi kendimizi daha fazla haşereden kurtarmamız gerekiyor. Herkesin itaat etmesini ya da katledilmesini sağlayacak yetkililere ve botlara sahipsiniz. Yeraltı inşaatı her kıtada zamanında tamamlanacak. Kalan haşaratın neler olduğunu asla bilmemesini sağlamak için anlatıyı, finansmanı ve teknolojiyi kontrol ediyoruz. Tarihi yeniden yazacağız. Sonsuza kadar tanrılar gibi yaşayacağız. Karanlık Lordlar bize bunu ve daha fazlasını vaat etti."

Koltuğumda arkama yaslandım ve herkesin kutlamasını izledim. Neredeyse 1000 yıllık planlama meyvesini veriyor.

Bize tanrılar gibi tapılacak ve köylüler neler olduğunu asla bilmeyecek.

Bölüm 1

Elias Callahan 2566

Dikkatim diğer sektör Elitlerinin oturduğu ekrandan ayrılıyor. Önümdeki masada oturan komite üyelerine doğru dönüyorum.

"Bunu bana tekrar anlatmak ister misin?" Onlara homurdanıyorum.

"Klonlar başarısız oluyor. Bilinci yalnızca birçok kez yükleyebiliriz. Yeni kölelere ihtiyacımız var. Diğer kıta üyeleriyle görüştüm ve hepsi aynı şeyi söylüyor. Neredeyse bir asırdır hiç doğurgan dişi yok. Bu gidişle önümüzdeki 50 ila 60 yıl içinde Inferno'yu yönetecek köylü kalmayacak. Dünyanın dört bir yanındaki Obedire ve Deolar acı çekecek."

Pislik herif bu sözleri söylerken resmen altına işiyor. Diğer dokuz işe yaramaz aptalın başları öne eğik. Onlara tiksintiyle bakıyorum. Cehennem olarak adlandırılan yeraltı, kölelerimiz olarak çalışan tüm köylüleri barındırıyor. Yukarıda ise biz, Deos. Tanrılar ve komite üyelerimiz.

Tekrar ekrana bakarken gözlerimi

deviriyorum. "Herhangi birinizin bundan

haberi var mıydı?"

Mal hemen cevap verir.

"Hayır, komite üyelerim tek kelime etmedi." Sesinde titreşen öfkeyle söylüyor.

Başlarını sallayan Akachi, Shou ve Artem'e bakıyorum. Çeşitli kıtaları beşimiz yönetiyoruz. Obedire ve Deos'un toplam 15 sektörü var ve hepsini demir yumrukla yönetiyoruz.

"Yaşlı piçin beceriksizliğiyle bize istemeden de olsa bir acil durum planı bırakması iyi oldu. Vakit geldi. Döngüyü yeniden başlatarak Feralleri geri getiriyoruz. Sektörlerimize taze kan getirmenin zamanı geldi. Kuluçka laboratuvarı tesislerini kullanacağız."

Ekrana bakıyorum. Herkesi tek bir yerde toplamak riskli ama yapmamız gereken planlar için ortak bir çaba gerekecek.

"Komite üyeleri, dağılabilirsiniz
Bu tüm sektörler içindir
kalacaktır." toplantıda sadece Elitler

İşe yaramaz üyelerimin hepsi kapıdan dışarı

fırladı. Tekrar ekrana bakıyorum.

"Hepsi gitti mi?" Hepsi

başını sallar.

"Güzel. Nakil bitti."

Ulaşım kapsüllerinde görünmelerini beklerken tüm ekranlar kararıyor. İçimde bir heyecan dalgası hissediyorum. Avlanmaya çıkmayacağız. Bu iş bizim altımızda. Feral pislikleri kaçıtklarında kazandıklarını düşüneli 298 yıl oldu. Bu köylülerin beyinleri ve bedenleri öldüğünde yedek bir plandılar.

Kardeşlerim teker teker içeri giriyor. İlk gelen Malin'i selamlamak için ayağa kalkıyorum. Sarı saçları dağınık ama tıraşsız yüzünde kocaman bir sırıtış var. Eski Avrupa'yı yönetiyor; ona Malicious diyorlar.

"Sonunda yeni neslimizin zamanı geldi mi?"

"Oh, evet. Elitler olarak ilk seçimi biz yapacağız. Geri kalanlar gelecekte klonlama ve yetiştirme için kullanılacak. Komite üyeleri bilmeyecek

önlerindeki iş miktarı ile onları vurdu ne. Büyüklerimizden kurtulup yeni Elitler Dünya Forumu'nu kurduğumuzda planımız hep buydu. Uzun yıllar süren yenilenmenin ardından, taze kanımızı bu dünyaya getirmeyi dört gözle bekliyorum."

Akachi beni kucaklamak için kendine çekmeden önce sinsice gülümsüyor. Beni nasıl gaza getireceğini biliyor. Omuz silkiyorum.

"Kahretsin, doğru. Artık gerçek bir amcığın nasıl hissettirdiğini hatırlayamıyorum." Dedi.

Klonların beyinlerinin ölü olduğu doğru, bir cesetle sikişiyor olabilirsiniz.

Gülerek sırtına bir tokat atıyorum. Enerji odanın içinde titreşiyor. Akachi eski Kuzey Afrika bölgesini yönetiyor. Zaman içinde ona katil anlamına gelen Amharca adını verdiler.

Shou beni selamladıktan sonra Asya bölgesini yönetiyor. Yapı olarak bizden küçük olabilir ama en hızlısı odur. Ailesi karanlık sanatlarla uğraştığı için ona Şaman adını vermişler.

Artem sonuncu. Hepimizden daha güçlü olabilir ama ölümcül olduğu kadar sessizdir de. Rus canavarı. Sıkı bir tokalaşmayla elimi kavradı. Sarılmayı sevmez, bu onun en iyi özelliği.

Hepimiz yerimize oturuyoruz.

"Beyler, nerede olduklarını biliyoruz. Pis hayvanlar gibi yaşayacaklar. Teğmenleri ve yüzbaşı drone'ları kullanarak tüm yaşlı erkek ve kadınları alacağız. Karşı koyan herkesi öldürün ama sadece 60 yaşın üzerindeyseler. Vahşi doğada kalan küçük cepleri bırakın. Her bir sektörü nasıl uygulayacağınız anlaşılmamıza göre olacak. Damızlığınızla nasıl başa çıkacağınız bir birey olarak size kalmış. Şahsen benimkini rahimden başka bir şey için kullanmaya niyetim yok."

Akachi konuşmadan önce kara sakalını düşünceli bir şekilde sıvazlıyor.

"Seçimimizi yapmadan önce yüzbaşı dronlarını DNA'larını çıkarmaları için gönderelim derim. Neyle çiftleşeceğimi bilmek istiyorum."

Etrafıma bakıyorum ve Artem hariç hepsi onaylarcasına başını sallıyor. "Artem?"

"Onunne olduğumumurumda değil. Sadece sağlıklı, akli başında, işlevsel bir kadın istiyorum."

"Bir şart koyacağım. Hepsinde implant var."

Çoğu itiraz ettiğinde, onları susturmak için elimi kaldırıyorum. Artem'in itiraz etmemesi ilginçti.

Hepsi sustu.

"Patlayıcılarla değil ama elektrik yüküyle. Eğer bu Feralleri Obedire ve Deos'taki evlerimize getirirsek, medeni kültürlerimizde nasıl yaşayacaklarını öğrenmeleri gerekecek. Unutmayın, bu teknolojinin hiçbirini görmediler. Büyükbabalarımızın ve babalarımızın ilk nesle yaptığı gibi eğitilmeleri gerekecek. Sınırlarımızı biliyoruz ve büyüklerimizin yaptığı gibi onları aşmayacağız. Köylüler bize kurtarıcılarıymışız gibi bakıyor, bu yüzden düzeni korumak istiyorsak implantlar çok önemli. Beyinleri ölmüş olabilir ama gördüğüm kadarıyla hala aktif beyin dalgaları var. Yüklemeleler sadece başarısız olmaya başlıyor."

"Erkekleri kısırlaştırıyor muyuz?" Shou soruyor.

"Evet. Damızlıklar için sadece seçilmiş soyları kullanacağız. Diğer 10 sektörden teğmenler de istediklerini seçebilirler. Köylü yetiştiriciliğinin geri kalanına gelince, komite üyeleri yeterli. Üyeler, Cehennemlerimizde neler olup bittiği konusunda bizi bilgilendirerek görevlerini yerine getiriyorlar. Bir ödülü hak ediyorlar."

Yüzlerini gözlemliyorum.

"Bulunan çocuklar ayrı tutulacak, telkin edilecek ve 18 yaşına geldikten sonra implantlarını yaptırabilecekler. Hiçbirinden pislik gelmeyecek

komite üyeleri ya da teğmenler. Büyüklerimize ne yaptığımızın ve bunu nasıl yaptığımızın onlara hatırlatılmasını sağlayın."

Onlara bakıyorum ve hiç direniş görmüyorum. Büyükbabamın çocukken bana neler yaptığını bilmiyorlar. Hepimizin kendi hikâyeleri var, birbirimizin işine burnumuzu sokmayız. Beni her arkadaşlarına verdiğinde, bunu beni güçlendirmek için yaptığını, böylece babam gibi zayıf olmayacağımı söylerdi. Tek yaptığı kendi ölüm fermanını imzalamak oldu. Güçlerimizi topladık, büyüklerimizi öldürdük ve kendimizi Sektör liderleri olarak belirledik.

"Kabul edenler ellerini kaldırsın."

Hepsi yıldırım hızıyla ellerini kaldırıyor.

Mal arkasına yaslandı ve bana sırtıttı.

"Djall konuştu. Hadi eve gidelim ve damızlıklarımızı alalım."

Ben de ona sırtıttım.

Sonunda benim gibi karanlık bir şeytanla birlikte olan zavallı küçük fahişeye neredeyse acıyacağım.

Bölüm 2

Neşe

Av ekibiyle birlikte yola çıkmadan önce aileme el sallarken gülümsüyorum. Aşırı avlanmadığımızdan emin olmak için avlanma ve yiyecek arama günlerimizi değiştiriyoruz. Büyükanнем bana her zaman toprağın bizi beslediğini ve Vahşi Doğaya saygı duymamız gerektiğini, aksi takdirde bize sırt çevirip felaketimiz olabileceğini söylerdi.

"Joy, avcılıkta bizden daha iyi olabilirsin ama şarkı söylememi geçemezsin."

Bir elimle mızrağımı tutarken, diğer elimle Zack'e orta parmağımı gösteriyorum.

"Bu siktir git demek, Zack." Carrie kalçasıyla beni dürtmeden önce sesini yükseltiyor.

Zack diğerlerine yetişmek için acele etmeden önce Carrie'ye başını sallar. Carrie hep benimle kalır. Avlanan tek kadınlar olarak erkeklerin egosunu zedelemek istemiyoruz.

Çocukken geçirdiğim bir kaza yüzünden sesimi kaybettim. Kaçak avcılar avlanmak için arazimize geldiler. Okları boynuma saplandı. Büyükanнемin iyileştirme becerileri olmasaydı neredeyse ölüyordum, eminim ölürdüm.

Göle küçük bir yürüyüşle ulaşabilirsiniz. Devasa gölde bol miktarda balık var. Yaşlıların dünya forumunun dünyamıza yaptıklarından sonra asla eskisi gibi olmadı. Atalarımız yıllar önce Obedire'den ayrılmasaydı, hiçbirimiz var olamazdık. Jane Montague isyana önderlik etti. EWF'nin gerçek boyutunu aktarmak için diğer sektörlerle iletişim kurdu.

hain planlar. Ailemize bıraktığı kitaplara bakılırsa, tüm bunlar en az dört ya da beş nesil önce yaşanmış.

Klanın geri kalanının şarkı söylemesini, gülmesini ve birbirlerine sataşmasını dinliyorum.

Gözümüzü dört açmamız gereken yırtıcı hayvanlar olduğu için her zaman toplu halde avlarız. Büyükannem bana Nevada diye bir yerde olduğumuzu söylemişti. Jane Obedire'den kaçtığında, gizli vahşi doğaya yöneldi. Büyükannemin bana öğrettiği her dersi hatırlıyorum. Bana asla unutmamamı ve doğru tarihi bilgileri paylaşmaya devam etmemi söyledi, böylece bir daha asla yanlış bir anlatıyı veya yozlaşmış liderleri kabul etme tuzağına düşmeyeceğiz.

Kendi halkları üzerinde biyolojik savaş kullandılar. Dünyayı insansızlaştırmak için milyarlarca insanı öldürdüler. Bunun suçunu doğal bir hastalığa yükleyerek insanları bu hastalık için aşı olmaya zorladılar; hastalığın sağlığını yok ettiğini ya da daha kötüsü bizi öldürdüğünü bilmiyorlardı. Yalan üstüne yalan söylemekten hiç vazgeçmediler. Eğer büyük büyük büyük büyükannemin öngörüsü olmasaydı, bugün burada olamazdım. İnsanların içine o kadar çok yoksulluk ve korku saldılar ki, yeraltı hapishanelerine giren koyunlar haline geldik. Sözde tanrılar ve onların yordakçıları yer üstündeki her sektörde lüks içinde yaşarken. O insanlara ne olduğunu düşünmemeye çalışıyorum. Hiç güneş ışığı görmediler ya da bir gölün berrak sularında yüzmediler. Savaşlar yüzünden toprağın ve havanın zehirli olduğu söylendi.

"Neden bu kadar ciddi görünüyorsun?"

Omzumun arkasını göstererek geçmişini işaret ediyorum.

"Hepiniz sıcak ve bulanık bir çekirdeğe sahipsiniz. Onlar için yapabileceğimiz bir şey yok, Joy. Sadece bugünün tadını çıkar. Yarın dağlara doğru yürüyüşe çıkacağız."

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum ve başımı sallıyorum. Büyükannemi özliyorum. Onunla olan anılarım en mutlu anılarımdan bazıları. Bana Jane'in pek çok hikayesini ve hepimizin kaçtığı şeyleri anlatırdı.

Çoğu insan zaman içinde kısırlaştığı için asla aile sahibi olamadılar. Her nasılsa, yaşlılar ve aileleri hiç yaşlanmadı ve hepsi iyi bir şekilde üremiş gibi görünüyordu. Yaşlanmalarını önleyen bir teknolojiye sahip olduklarını düşünüyoruz.

Mızraklarımızı diğer elimizle tutarken Carrie kolunu benimkine dolayarak beni kendine çekiyor. Bazı insanlar olta kullanıyor. Biz gölün sığ kısımlarına gitmeyi ve avımızı çabucak yakalamayı seviyoruz. Bugün kendimi özellikle bıçaklanmış hissediyorum. Elimdeki mızrağı esnetiyorum.

Gölün üzerinden güneşin doğuşunu izliyorum. Derin bir nefes alıyorum. Serin yaz sabahının güzelliğini içime çekerken minnettarlık içimi dolduruyor. Hiçbir şey özgürlükten daha iyi değildir. Zavallı Jane'in ya da Obedire'deki veya dünya çapındaki Deos sektörlerindeki herhangi bir kadının mücadelesini hayal etmek istemiyorum.

Biraz alabalık yakaladık. Ailelerimiz için iyi bir av. Yırtıcı hayvanların bize sinsice yaklaşmadığından emin olmak için sırayla gözcülük yapıyoruz. Büyük kedilere, ayılara, çakallara ve yılanlara dikkat etmemiz gerekiyor. Hepsi bizi öldürmeye çalışmayabilir ama yemeğimizi çalmaya çalışacaklardır.

Yukarıda bir vızıltı duyuyorum. Ses yeteneğim olmadığı için diğer duyularım daha güçlü. Yukarı bakıyorum ve havada asılı duran metal uçan nesneler görüyorum. Diğerlerine bağırarak uyarıda bulunamıyorum. Carrie'nin kırmızı at kuyruğunu tutup yüzünü gökyüzüne doğru çekiyorum. Aynı anda kolunu da tutuyordum.

"Ne oluyor Joy?"

Gördüklerimi anladığında, diğerlerine bağırmadan önce çenesi düşüyor.

"Kaçmamız gerek. Şimdi!"

Gökyüzünü işaret ederken partimizin geri kalanına bakıyor.

Sırada patlamalar var. Evlerimizin olduğu yerden dumanların yükseldiğini görebiliyorum. Carrie'yi bıraktım ve ailemi bulmak ve güvende olduklarından emin olmak için umutsuzca vahşi doğaya doğru koştum.

"Joy. Joy! Oraya yalnız gitme. Joy, beni bekle."

Elimde mızrağımla dallardan kaçarak koşmaya devam ederken Carrie'nin sesi arkamdan bağılıyor.

Sağ omzumun üst kısmında keskin bir sızı hissediyorum. Metal pimi çekip çıkarmaya çalışırken omzuma bakıyorum. Sadece bir inç uzunluğunda ama çok acıyor. İğneye bakarken, orman zeminine düştüğümde görüşüm bulanıklaşıyor. Avlanmaya gittiğimde ailemin bana her gün olduğu gibi son kez gülümsediğini düşünüyorum.

Bölüm 3

Elias

Robotlar Inferno'nun implantasyon laboratuvarına götürmek üzere dışarıdaki cesetleri çıkarırken teğmenim Roscoe'ya bakıyorum.

"İyi iş çıkardın. Bunların hepsi tek seferde mi oldu?"

"Evet, efendim. Bu bölgede kalan kötü niyetli kişileri yakalamak için beş gün içinde dağılacağız. Bu onlara yeni konutlara yerleşmeleri için zaman kazandıracak."

"Sizi lanet olası pislikler. Bırakın bizi. Sizi pis, iğrenç, iğrenç piçler!"

Bu kadın dışında herkes sakinleşmiş görünüyor. Kesinlikle implant takılacak ilk kişilerden biri.

Botlarla savaşmaya devam eden kızıl saçlı banshee'ye doğru ilerlerken tableti Roscoe'nun göğsüne yapıştırıyorum. Hepsini devirmek buraya kadarmış.

Tereddüt etmedim. Suratına ters bir yumruk attım ve yere uçtu. Hareket etmiyor. En azından artık o iğrenç ses yok. Roscoe tabletimi bir robotun ellerine bırakıyor. Onu yerden kaldırıp laboratuvara doğru götürüşünü izliyorum.

"Roscoe, raporunu ve sonraki adımları acilen bana gönder. Bu verileri gözden geçireceğim. Hepsini bayılt. Özellikle de o kızıl saçlı sürtüğü."

Sözlerimi onaylamak için havada bir el sallıyor. Botun beni takip etmesini sağlamak için implant bağlantımı kullanarak evime geri dönüyorum. Az önce yakaladığımız kadınların kataloğuna bir göz atmam gerekiyor. Feraller sektörümüzden kaçtığında büyükbabam çok öfkelenmişti. Yaşlılar toplantısına kadar çeşitli sektörlerden birkaçının gitmesine izin vermenin o kadar da kötü bir şey olmadığına karar vermemişlerdi.

Uzun koltuğa uzandım. Sabah güneşi uzun pencerelerden içeri süzülüyor. Robot tableti bana getiriyor, ben de bu taşımanın verilerine göz atmak için yerleşiyorum. Verilere ve beraberindeki resimlere göz gezdiriyorum. Çoğunun gözleri kapalı. Banshee'yi düşünerek irkiliyorum. Onun gibi birini kesinlikle istemiyorum. Parmaklarım seçkide gezinmeye devam ediyor. Hepsi pis ve dağınık görünüyor.

Veritabanımızdan tanınan DNA için kırmızı işaretli bir resim geliyor. İngiliz, Fransız ve Afrika soylarının bir karışımı.

Bir

Montague

mu? Olamaz.

Genç kadını inceliyorum. Bu onun birkaç kez büyük torunu olmalı. Diğer kadınlardan daha temiz görünüyor. Örgülü saçları uzun ve bakımlı görünüyor. Yeterince simetrik bir yüzü var. Saçları kahverenginin tonları ile daha açık bir rengin karışımından oluşuyor. Vücuduna bakıyorum. Biraz zayıf olduğu kabul edilebilir görünüyor. Biraz şişmanlamaya ihtiyacı var. Boynunda çirkin, büyük bir yara izi var.

Roscoe'nun implantına bağlanıyorum ve ona 2983 numaralı damızlığı getirmesini bildiriyorum. Bu kadının amını sikmeyi düşünmek bile büyük bir zevk olacak. Bu ailenin dünya çapında tüm sektörlerde neden olduğu isyanı bastırmak birkaç yılımızı ve yeni implant girişimlerimizi aldı. Fiziksel gücümüze karşı zihinsel güçlerini kullanarak savaşan kadınlardı. Annemle babamı düşünüyorum. Feral kaçışından kısa bir süre sonra kaza geçirmişlerdi. Çocukken büyükbabamın bana onları Ferallerin öldürdüğünü söylediğine inanmıştım. Büyüdükçe yalanlarını anladım. Onları kimin öldürdüğünü bilmiyorum. Belki de hiç bilemeyeceğim.

Gölümsüyorum, pencereden dışarı bakıyorum. Uçsuz bucaksız yemyeşil bahçelere bakıyorum. Köylüleri Cehennem'de kullanabiliriz ama küçük işler için botlar yeterince iyi.

Bu mükemmel. Bir Montague'u fahişem olarak tutuyorum.

Roscoe'nun gelip kadını yukarı çıkarması uzun sürmez. Kadın baygındı. Vücudu kollarından sallanıyordu. Ayağa kalktım ve kadını ondan aldım. Bu benim ödölüm ve sadece benim.

"Rapor için bana doğrudan bir veri transferi gönderin. Bugünlük izinlisiniz. Bugün meşgul olacağım."

Ona sırtıyörüm ve odama doğru yürüyörüm. İçimden bir ses onun banshee ile meşgul olacağını söylüyor.

Onun sıcak bedenine dokunmak bile sikimin kalkıp dikkat kesilmesini sağlıyor.
Artık bizim için aşğılık kedi yok.

Bölüm 4

Neşe

Yumuşak bir yatağın üzerinde uyandım. Kendimi yukarı çekmeye çalışıyorum. Nerede olduğuma ve ne olduğuna odaklanmaya çalışarak birkaç kez göz kırpıyorum. Ailemi düşünerek sessiz bir nefesle ağzım açılıyor. Bir anda dik oturdum. Yataktan atlayamadan iri bir el dirseğimi sıkıyor. Kafamı kaldırdığımda kocaman bir maymunun bana baktığını görüyorum. Yüzündeki ifadeye bakılırsa bana zarar vermek niyetinde. Obedire'de olmalıyım. Modern yapı ve pencereler yüksek bir yerde olduğumuzu gösteriyor. Yukarıda olduğuma göre bir Elder'ın evinde olmalıyım ki bu da pek iyi bir yer değil.

Kolumu onun elinden kurtarmaya çalışıyorum ama parmakları koluma saplanıyor. Kocaman ellerinin içime girdiği yerde acıyı hissettiğimde tüm hareketlerimi durduruyorum.

"Montague. Bir Callahan'ın eline düşeceğin kimin aklına gelirdi?"

Dehşet içinde ağzım açık kaldı. Bu adam büyükannemin birkaç kez tarif ettiği yaşlı adam olamazdı. Yaşlı bir adamdı, siyah saçlarının arasında gri çizgiler vardı. Bu adam çok daha genç görünüyor. Gözlerinde gördüğüm şeytani niyet olmasaydı onu yakışıklı olarak sınıflandırabilirdim. Sakalı bakımlı ve kıyafetleri tertemiz görünüyor. Klanımızdaki erkeklerden çok daha iri. Bu göt herifin suratına bir tokat atılsa, muhtemelen tam gün çalışmayı bilmez.

"Adın ne senin?"

Ona ters ters bakıyorum ve o pis pençesi hâlâ üzerimdeyken elimden geldiğince kollarımı kavuşturuyorum.

"Sen benim için bir hayvandan başka bir şey değilsin. Bu yüzden sana istediğim her şeyi diyebilirim. Montague amcığı, fahişe, orospu, köylü ya da damızlık. Hepsini severim."

Beni tanımlamak için kullandığı iğrenç kelimeler karşısında gözlerim açılıyor. Bu piç kendini ne sanıyor?

Bana sırtarak bakıyor ama gözleri bir şeytanınki gibi simsiyah ve hala taş gibi soğuk.

Boğuk bir homurtu çıkarıyorum ve kendimi ona doğru fırlatıyorum, ısırırken ön kolunu hedefliyorum. Çenem derisine kenetleniyor ve bana dediği gibi bir hayvan gibi başımı sallıyorum. O piçin kanının tadını alabiliyorum. Acı içinde kükrediğini duyuyorum.

Bu sadece beni daha çok ısırmaya itiyor.

Beni örgümden tutup geri çektiğini hissediyorum ama kolunu bırakmıyorum. Kafa derimdeki keskin acıyı görmezden geliyorum. Eli beni boynumdan kavırıyor ve nefesimi kesiyor. Hâlâ ısırmaya devam etmeye çalışıyorum ama başımın döndüğünü hissedebiliyorum. Hâlâ bu herifin kolunu bırakmıyorum.

Eli boğazımı sıkmaya devam ediyor. Sonunda nefes almak için ağzımı açmaya çalışıyorum ve beni kolundan çekip koluna bakmadan önce yatağa geri itiyor.

Gözlerim kolundan akan kanı yakaladığında gülümsüyorum, eli bozulmamış beyaz zemine damlıyor.

Boğazım acıyor ama buna değdi.

"Merak etme, senin gibi vahşi sürtükler için mükemmel bir

çözümüm var." Oh, oh. Bu kulağa pek iyi gelmiyor.

Yatağa doğru yürüyor ve beni saçlarımdan tutup düğmelerle dolu bir odaya, bir çeşit yatağa ve duvara bağlı bazı robotik yarı bedenlere girene kadar birkaç odaya sürüklüyor.

Ben daha bir şey düşünmeden beni kaldırıp yatağa yatırıyor ve bir elimi yatağın kenarına bağlıyor. Diğer elimi hızla altıma itiyorum. Çekmek için yaklaştığında, ulaşabildiğim tek şey olan belinin altına yumruk atıyorum ve Tanrı'dan taşaklarını almayı umuyorum. Bir an için eğiliyor ve yüzü benimkinin yanına geliyor. Yüzündeki acıyı görebiliyorum. Yüzüne tükürmeden önce ona gülümsüyorum.

Yüzündeki şaşkınlık beni histerik bir şekilde güldürmeye yetiyor. Ona tekrar bakıyorum ve artık tükürüğüm burnundan aşağı ve ağzına damlıyor.

Elimi çekiyor ve bunu diğerinden daha sıkı bağlıyor. Sadece başımı bağladığında endişeleniyorum. Bu insanlar için hepimiz üzerinde deney yapılacak birer hayvanız. Ayak bileklerimi yatağın altına bağladıktan sonra ayağa kalkıyor ve yaralanmamış kolunun koluyla yüzündeki tükürüğümü siliyor.

"Senin kusurlu bir dilsiz olduğunu varsayıyorum. Benim kullanımım için ideal.
Uyandığında. Yaramazlık yapmaya çalışmanı izlemekten zevk

alacağım." Kelimleri öfkeyle bana tükürürken sesindeki öfkeyi

duyabiliyorum. "Bot. Beyin implantı takip ve şarj."

Sonunda başımın nerede durduğunu hissedebiliyorum. İçi boş bir yastık, bu yüzden makine başımın üst ve arka kısmına erişebilecek. Beş kayışa karşı mücadele ederken gözlerim açılıyor.

Göğsümde keskin bir iğne batması hissediyorum ve başımı hareket ettiremiyorum. Gözlerimi aşağı indirdiğimde robotik bir kolun bana bir şey sapladığını görüyorum. Ne olduğunu anlayamadan tekrar bayılmışım. Bu pislikler ve uyuşturucuları.

Bölüm 5

Elias

Parlak yeşil gözleri tamamen kapanmadan önce dalgalanıyor. Tıbbi robotun işleme başlamasını izliyorum. Koluma bakıyorum. Küçük diş izlerini derime gömdü. Lanet olası vahşi küçük sürtük. Belki de tamamen kusurlu bir tanesine sahibimdir. Boynundaki eski yara yüzünden konuşamıyor olabilir. Ama bu kaltak zihinsel olarak da kusurlu olabilir. Vahşi bir hayvan tarafından parçalanmak gibiydi. Sikimi yumrukladı.

"Bot, 2983 üzerinde tam bir tıbbi tarama yap ve Elite One'a indir."

Odanın içinde sabırsızca dolanıyorum. Bilgi bana bir anda geliyor. Sağlıklı bir kadın, ses kutusu hasarlı, doğurgan, beyinde kimyasal dengesizlik ya da yaralanma yok, sol kolunda daha önce bir kırık var. Zayıf ama güçlü. Yaklaşık yirmi iki yaşında.

"Bot yaramı temizlesin. Sağ kolundan ve omzundan aşağıya doğru uzanan dövme istiyorum. Benimkine yaptığım tasarımın aynısı olsun ama daha kadınsı olsun. Bu yapıldıktan sonra, ona derin bir temizlik yaptıklarından emin olun. Temizleme ve doğurganlık ilacı dozajı için geçmiş damızlık protokolüne bakın."

Başka bir robot yaramı mühürlemeden önce temizlemeye geliyor. Kolumu tamir ettirebilirdim ama onu çiğ çiğ sikerken acıyı hissetmek istiyorum. Görevini tamamlaması sadece birkaç dakika sürüyor. Koluma gömülü küçük diş izlerine bakıyorum. Yenileme makinesi seanslarında tüm izler ve yaralar siliniyor. Bir zamanlar verdiği mücadeleyi hatırlatacak bir şey istiyorum. İstedğim dövmenin resmini gönderiyorum. Isırığın etrafında hayvan dişleri olacak.

Uzun kesici dişleri var. Sanırım bu vahşi dişinin ağızlığı takılmadan önceki haline bakmaktan keyif alacağım. Evet, bana gürbüz çocuklar verecek.

"Sadece iyileşmek için tıbbi yatağa gittiğinden emin olun. Boğazını tamir etmeyin. Onu tıbbi önlükle bırakın."

Uyandığında ona kolayca erişmek istiyorum. Roscoe'nun raporu geldiğinde gözlerim kamaşıyor. Bu bilgiyi analiz etmem gerekiyor.

Odadan çıkmadan önce ona son bir kez bakıyorum. Obedire'i itaat için yaratmışlar ve o da önümde eğilecek. Vahşi doğada pis bir hayvan gibi yaşıyordu. Bana boyun eğmesini izlemekten zevk alacağım.

Diğerlerine bir Montague'yi damızlık olarak aldığımı bildiren bir mesaj gönderdim. Hepsinin bana çeşitli yanıtları var. Teğmen ve yüzbaşı drone görevlerinin başarılı olduğunu onaylıyorlar. Uzun süre kalmayacağız. Eminim hepimiz müstakbel yetiştiricimizin rehabilitasyonunu denetlemeye hevesliyizdir.

Öncelikle Roscoe'nun raporunu incelemem gerekiyor. Nevada bölgesinde yarattığımız etkiyi değerlendirmeli ve daha kaç kadın getirmemiz gerektiğini görmeliyim. Orijinal Montague dosyasını açmaya çalışıyorum ama erişimim engelleniyor. Güvenliği ne kadar aşmaya çalışsam da dışarıda kaldım. Büyükbabam bu kadının etrafında bazı güvenlik protokolleri oluşturmuş olmalı. Bu kadından ya da kalan aile üyelerinden bilgi almam gerekecek. Saldırı görüntülerine ve ölen insanlara bakıyorum. Sadece görüntüleri izlediğimde 60 yaşın üzerindeki herkesi öldürme direktifimi hatırlıyorum. Umarım ailesi hayatta kalmıştır. Başka Montague DNA eşleşmesi yok. Kardeşi varmış gibi görünmüyor. İmplant onu kontrol edecek. Centurion dronlarımın ailesini öldürmüş olabileceğini öğrense kabul edeceğinden şüpheliyim.

Carrie'nin ekrana geldiğini görüyorum ve olanları izliyorum. Ona Joy diye sesleniyor. Bu iki kadının birbirini tanıması beni neden şaşırtmıyor?

Sandalyemde arkama yaslandım. Tüm bu yeni dünyayı büyükbabamın kurduğunu biliyorum. Kalan insanları köleleştirdi, onları yeraltında tuttu ve implantlar yürürlüğe girmeden önce uyuşturarak itaat etmelerini sağladı. O şeytani, duygusuz bir adamdı. Ben sadece onun pisliğini miras aldım. Eğer ben ve diğerleri olmasaydık, insanlığın kaderi çok daha kötü olurdu. İkinci bir toplu soykırım dalgası planlıyorlardı. Dünyadaki 15 sektörün tamamını kontrol ediyor olabiliriz ama Feraller artık çok geniş bir alana yayılmış olacaklar. Bu da bize çok az seçenek bırakıyor. Yeni kölelere ve nihai klonlara ihtiyacımız olduğu bir zamanda. Hepimiz orijinal Elders aşığı aldı. Kitlelerden toprak, kaynak ve teknoloji sakladıklarını keşfettik. Yolsuzluk ve yalanlar yoluyla başkalarının sefaletinden kazanç sağladılar. Tıpkı şimdi yaptığımız gibi. Korku, işe yaramazlara karşı kullanılabilecek en güçlü araçtır. Bu da beni küçük Joy parçama geri getiriyor. Henüz korkmuyor olabilir ama bu sadece bir zaman meselesi.

Feraller hakkında gizlilik var. Onlar yedek bir kaynaktı, peki neden liderlerinin dosyası bu kadar güvenli de ben bile erişemiyorum?

Saate bakıyorum. Joy'un uyanması uzun sürmez. Konuşmayabilir ama kafasındaki implant sayesinde ihtiyacım olan her türlü bilgiyi toplayabilirim. Ayağa kalkıp pencereden dışarı bakıyorum. Sektör duvarlarının çok ötesinde, çorak arazilerde geçmişin yıkılmış binalarını görebiliyorum. Hepsini çöpçülere herhangi bir isyanın sonucunun ne olacağını hatırlatmak için bıraktık. Onları ilkel çağda bıraktık. Robotlarımız ve dronlarımızla bizi geçemezlerdi.

Ön kolumdaki yeni dövme bakıyorum. Bu teknolojiye daha önce hiç maruz kalmamıştı. Zevk alacağım... hayır... Boşuna olduğunu anlayana kadar zihninin bedeniyile savaşmasını izlemenin tadını çıkaracağım.

Öfkem onu tamamen yıkma ihtiyacımı körüklüyor.

Bölüm 6

Neşe

Uyandığımda, bir çeşit plastik kutunun içinde olduğumu fark ettim. Bir Elit'e saldırdığım için öleceğimi sanmıştım. Başımda donuk bir ağrı hissediyorum, bunun dışında vücudum iyi hissediyor. Ağrı ya da acı yok. Büyükbabamın bana Jane'in kitaplarından bu sektör hakkında anlattığı her şeyi beynime kazıyorum. Ethan Callahan'ı neredeyse öldürüyordu. Sonunda onu öldürmek ya da kaçmak arasında kalmış. O ikincisini seçti. Kimsenin bilmediği şey, onun ve diğerlerinin kaçmasına yardım edenin oğlu olduğuydu. Bir gün içinde 15 sektörün tamamı yeraltı tesislerinden kaçtı. Safça, özgürce yaşamamıza izin vereceklerine inandık. Umarım ve dua ederim ki bu Callahan bana ne yaşatırsa yaşatsın atalarımın gücüne ve direncine sahip olurum. Eskiden besin kaynaklarıyla uyuşturulduğunu ve köleleştirdikleri kitleleri tamamen kontrol etmek için vücudun içine yeni bir cihaz yerleştirmek üzere olduklarını biliyorum.

Başımdaki ağrı tekrar zonkluyor. Başımın arkasına uzanıyorum ve saçımın alt kısmının gittiğini hissediyorum. Saçımı mı kazıdılar? Herhangi bir yara izi hissedemiyorum. Bana ne yaptılar?

"Güzel, uyanmışsın."

İşkencecime bakıyorum. Yatağımın kapağını çekip aldı.

"Tekrar deneyelim. Ben Elias Callahan. Büyükbabam Ethan Callahan'dı. Ne yazık ki benim ellerimle öldürüldü."

Ona baktıkça gözlerim açılıyor. Sonunda yaşlı adamı öldüren o muydu? Peki ya babası?

"Hayır, babamı ben öldürmedim."

Şimdi ona kaşlarımı çatıyorum. Lanet aklımı

okuyabiliyor mu? Bana sırtıyor.

"Zihninizi okumaktan çok daha fazlasını yapabilirim. Kafatasınızın içine bir implant yerleştirildi. Beyninde ipler var. Eğer uslu durmazsan, küçük bir şok yaşayabilirsin. Bu senin tek uyarın."

Düşündükçe midem bulanıyor. Kaçtığımız şey buydu. Bu teknoloji bizi zihnen, bedenen ve ruhen köleleştirecekti. Bu adamlar insanlığın doğasını bozdular.

"Şimdi, şimdi. Aşırı dramatik olmaya gerek yok. İnsanlar yüzyıllardır bu kadar aptal ve saf olmasaydı, bunlar yaşanmazdı. Bizim korunmamız ve barınmamız için haklarından özgürce vazgeçtiler."

Bunun üzerine öfkeyle doğruldum.

Kimse köle olmak istemez. Ben kesinlikle istemiyorum, bu yüzden saçma propagandalarınızı kendinize saklayın.

Koyu kahverengi gözleri parıltıyor ve gülümsemesi inci gibi beyaz dişlerini gösterecek şekilde genişliyor.

"Yataktan kalk ve önümde diz çök, köle."

Dehşet içindeyim, vücudum anında itaat ediyor. Karşı koymaya çalıştıkça başımdaki ağrı daha da şiddetleniyor. Ne olduğunu anlamadan önünde diz çökmüş, siyah pantolonuyla uyumlu parlak siyah ayakkabılarına bakıyorum.

"Hmm. Yeterince iyi değil. Önümde bir köpek gibi diz çökmeye ne dersin? Bir hayvan gibi ellerinin ve dizlerinin üzerinde."

Hemen ellerimi yere koydum ve başımı öne eğerek diz çöktüm.

"Güzel. Beni takip edin."

Kendisi için otomatik olarak açılan sürgülü kapılara doğru yürüyor. Beni uzun bir koridora götürüyor. Birkaç merdiveni topallayarak çıkıyorum, pisliğe yetişmek için acele ediyorum.

"Ben bir pislik miyim?"

Endişe içinde ona bakıyorum. Yürümeyi bıraktı ve bana bakıyor.

"Yumurtlamadan önce iki günün var. Küçük göt deliğinle iyice tanışmış olacağım. Böyle devam edersen hiç de zevkli olmayacak."

Kusmuğun boğazıma hücum ettiğini hissediyorum. Çabucak yutmaya çalışıyorum. Eğer görüldüğü gibi hasta ve kaçık biriye, muhtemelen kontrolüm dışında olan bir şey için beni cezalandıracaktı.

Düşüncelerim hakkında daha fazla yorum yapmıyor. Başka bir kapıya ulaşıyoruz ve bu kapı büyük bir yatak odasına açılıyor. Oda o kadar büyük ki, bizim aile kulübemizin en az üç katı büyüklüğünde.

"Ayağa kalk ve önlüğünü çıkar. Damızlık kölemin vücudunu incelemek istiyorum."

Bir öfke patlaması hissediyorum, ama ayağa kalkıyorum ve elbiseyi kollarımdan aşağı kaydırıyorum. Ayaklarımın yanında yere düşüyor.

Bana doğru yürüyor, önümde durmadan önce etrafımda dolaşıyor. Ellerini göğüslerimin üzerine koydu. Her iki meme ucumu da sıkımdan önce ikisini de sıkıyor. Benden uzaklaşıp yatağa doğru ilerliyor. Yatağın üzerinde birkaç eşya olduğunu görüyorum. Tuhaf görünümlü eşyaların hiçbirini tanımıyorum. Onların yanında yatağa oturuyor.

"Buraya gel, köle."

Ayaklarıma karşı koymaya çalışıyorum, ama onlar kendi istekleriyle ona doğru yürüyüp bacaklarının arasında duruyorlar. Üzerinde vida olan küçük bir şey alıyor. Bakıyorum.

Bu vidayı meme ucuma sıkıştırırken dehşet içinde yere düştüm. Acı neredeyse dayanılmaz olana kadar sıkıyor. Diğeriyile de aynı şeyi yapmaya devam ediyor. Gözümden bir damla yaş aktığını ve yanağımdan aşağı süzüldüğünü hissediyorum. Sesinizin olmaması bir şeydir, ama vücudunuzdan tüm kontrolün alınması tamamen başka bir şeydir. Aşağıya bakıyorum, omzuma kadar takip ettiğimde bileğimde dövmelemler olduğunu fark ediyorum. Onun bileğinde gördüklerime benziyorlar.

"Ah, yeni sanat eserinizi fark etmişsinizdir. Benimkiyle eşleşiyor, tabii ki bu hariç."

Ön kolunu kaldırıyor ve onu ısırđığım yerdeki dişlerimin şeklini görüyorum, ancak etrafında büyük kesici dişler var ve yaradan kırmızı kan damlacıkları damlıyor. Neden koluna dövme yaptırsın ki?

Meme uçlarımdaki donuk acıyı görmezden gelerek tereddütle ona bakıyorum. Eminim bu çektiğim işkencenin sadece başlangıcı. Kocaman kollarını belime doluyor ve göğüslerim yüzünün önünde olacak şekilde beni kendine doğru çekiyor. Meme uçlarımı bir hayvan gibi ısıırıyor ve emiyor.

Göğüslerimi bıraktı.

"Bacaklarını aç."

Kendimi ona bakmaya zorlayamıyorum. Vücudum onun talimatlarını izlerken başım aşağıda kalıyor. Elinin bacaklarımla arasında hareket ettiğini görüyorum. Parmaklarını amımda gezdiriyor. Orada hiç kıl hissetmiyorum. Beni ne kadar süre dışarıda tuttıklarını ya da bana ne yaptıklarını bilmiyorum.

Parmaklarını içime sokuyor.

"Sana implantasyon yapıldı, temizlendin ve doğurganlık ilaçları verildi. Birkaç gün içinde gece gündüz sikim ve tohumum için nefes nefese kalacaksın."

Bunu parmaklarını amıma sokup çıkarırken söylüyor.

"Bu tüm sektörlerde gerçekleşti. Yeraltı laboratuvarlarında değil de benim yanımda olduğunuz için şükredin."

Sözleri karşısında tüm bedenimin gerildiğini hissediyorum. Tepkimi görmezden geliyor ve parmaklarını bariyerime çarpana kadar içimde daha derine itiyor. Tüm hareketlerini durduruyor ve bana bakıyor.

"Bakire misin? Boş ver, Med-Bot'a soracağım."

Birkaç dakika sessiz kaldı. Parmakları içimdeyken burada durmak hiç de garip değil.

"Hmm, görünüşe göre bunun beni bilgilendirecek kadar önemli olduğunu düşünmemişler. Bu senin için yapay zeka. Bakire amcığını parçaladığım için daha da tatlı."

Parmaklarını içime doğru itiyor ve bariyere çarpıyor. Yavaşça parmaklarıyla beni becermeye devam ediyor ve her seferinde bariyerime çarptığında nefesimin kesilmesine neden oluyor.

"Merak etme. Bütün kanını sikimin üzerinde istiyorum. Arkanı dön ve eğil. Bacaklarını açık tut. İki elinle ayak bileklerini tutmanı istiyorum."

Talimatlarına uyuyorum. Meme uçlarımdaki acı artık azalmış gibi görünüyor. Eli kıcıma çarptığında sıcıyorum.

"Şimdi de bana göt herif dedin. Tüm kabul edilemez davranışların için göt deliğinin biraz ceza almasının zamanı geldi."

Kıç yanaklarımı ayırdığını ve kıcıma ıslak bir şeyin çarptığını hissediyorum. Parmakları sıvıyı göt deliğime sürüyor. Daha sonra ne yapacağından korkarak yanaklarımı otomatik olarak sıkıyorum. Bacaklarımın titrediğini hissediyorum, bu da ayak bileklerimi daha sıkı kavramamı sağlıyor.

"Kıçını rahatlat." Kıçımı tekrar tokatlamadan önce söylüyor.

Göt deliğime bir şeyin girdiğini hissedince homurdanıyorum. Rahatlamaktan başka çarem yok. Deliğime sert ve pürüzsüz bir şey sokmaya devam ediyor. Tam hiç bitmeyeceğini düşündüğüm anda, en geniş parçayı sertçe içime itiyor. Bu, kıcımdaki acıya yeni bir anlam getiriyor.

"İşte. Şimdi bu göt deliği yakında büyük bir horoz için hazır olacak. Bakire bir göt deliği ve amcığı sikmek çok hoş bir zevk. Ama tahmin et ne oldu? Benim olan üç deliğin var. Arkanı dön ve bir orospu gibi önümde diz çök."

Önünde diz çöküyorum, hareket ettikçe kıkımın içindeki şeyi hissederek ürperiyorum. Başımı kaldırıp baktığımda elinin, içinde metal bir halka olan bir çeşit siyah maske tuttuğunu görüyorum. Vücudum korkuyla geriye doğru hareket ediyor.

"İlerleyin, sabit durun ve ağzınızı açık tutun."

Tekrar karşı koymaya çalışıyorum, ancak kafatasımın tabanındaki acıyı tekrar hissediyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve talimatlarını uyguluyorum. Başım vücudunun bir kısmına çarpıyor. Hâlâ gözlerimi açmıyorum. Maskenin yüzümün alt kısmına geçtiğini hissediyorum ve metal halkayı ağzımın içine iterek ağzımı öncekinden daha da geniş açıyor.

Bir an için hareketlerini duydum.

"Gözlerini aç, köle. Obedire'de yaşamının ne demek olduğunu öğrenmenin zamanı geldi. Köleler efendilerine her zaman itaat ederler."

Gözlerimi açtım ve pantolonunu çıkardığını gördüm. Gölde bir sürü penis görmüştüm. Eskiden saklanır ve yüzen adamları izlerdik. Onunki farklı görünüyordu. Sarkık değil, kocaman, şiş, kırmızı ve çok kızgın görünüyor. Ona bakıyorum, gözlerim merhamet için yalvarıyor. Yüzünde gördüğüm ifade hiçbir şey göstermiyor. Sikildim.

"Daha önce hiç sakso çektin mi?"

Başımı şiddetle sallıyorum, saçlarım her yere dağılıyor. İlk defa saçlarımın örgülü olmadığını fark ediyorum.

Bir an için eliyle sakalını ovuşturuyor.

"Sırtını yatağa yaslayarak yere otur. Bacaklarını iyice açmanı istiyorum. Sana yumuşak davranacağımı söylemek isterdim ama bu yalan olur."

Bu sefer hiç karşı koymadan talimatlarını yerine getirdim. Bunun benim için daha kötü olmasını istemiyorum. Yere oturduğumda kıcımdaki şeyin içimde daha derine bastırdığını hissettiğimde yüzüm buruşuyor. Acı verici değil ama kesinlikle rahat da değil.

Ayağa kalkıyor ve önümde yürüyor. Hala ayakkabılarını giyiyor, alt tarafı çıplak ve üst tarafında siyah bir gömlekle garip görünüyor.

"Önce o amcığı ayakkabımın her yerine sürmeni istiyorum." Ayağını bacaklarımın arasına yerleştirdi.

Vücudum otomatik olarak hareket etmeden önce yutkunuyorum. Kızıışmış bir hayvan gibi kendimi ayakkabısına ileri geri sürterken yere tutunuyorum. Bunu ne kadar uzun süre yaparsam, uyarılmamın arttığını hissedebiliyorum. Yüzüme yerleştirdiği maskenin içinden nefes nefese kalıyorum. Tükürüğümün yüzümün kenarlarından aktığını hissedebiliyorum.

"Bu kadar yeter. Bir hayvan gibi ayakkabımın her yerine boşalmanı istemiyorum. Bu bir ceza. Tekrar yere otur. Başını yatağa yasla. Ellerini yerde düz tut."

Yatağa yaslanıyorum ve başımın üst kısmının geriye doğru eğilmesine neden oluyorum. Beni yatağa yapıştırırken elleri saçlarımda. Ağzımın içine itmeden önce sikini görmeye ancak zamanım oluyor. Boğazımın arkasına doğru itmeye devam ediyor. Ona bakmaya çalışıyorum ama gözleri zevkten kapalı.

"Boğazını gevşet. Seni derin derin boğazlayacağım. Tüm uzunluğumu alacaksın. Ben içine iterken sen yutkunmaya devam et. Bu sık sık yapacağın bir şey. Bu yüzden sana tavsiyem, ben sana fırsat verirken öğrenmen."

Sikinin içime daha sert girdiğini hissetmeden önce bana başka bir uyarıda bulunmuyor. Başımı yatağa yasladığımda, pürüzsüz yuvarlak başının boğazımın derinliklerine doğru itildiğini hissettiğimde boğazımı gevşetmekten başka çarem kalmıyor. Bana söylediği gibi onu yutmaya çalışıyorum. Bir an duraklıyor. Kendini tutuyor

çekmeden ve daha sert itmeden önce boğazıma takıldı, horozunu boğazımın derinliklerine soktu. Taşaklarının yüzüme çarptığını hissedene kadar bunu yapmaya devam ediyor.

"Şimdi beni ısıramazsın. Değil mi, kaltak?" Bana hırlıyor.

Aletini çekip tekrar boğazıma sokuyor. Çabucak nefes almaya çalışıyorum. Şimdi durmuyor ve derin, uzun itişlerle boğazımı sikmeye devam ediyor. Ağzım dolu olduğu için burnumdan nefes alıyorum. Parmakları saçlarımı kavırıyor, başımı kullanarak beni ağzıma doğru her yukarı itişinde manevra yaptırıyor. Onu yutmaya çalışıyorum ama bazen sikinin genişliği ve uzunluğu karşısında boğuluyorum.

Tam artık dayanamayacağımı düşündüğüm anda, boğazım onun sert darbelerinden dolayı çığ hissediyor. Başımı kasıklarına doğru çekiyor ve horozunun şiştiğini ve tohumunu boğazımdan aşağı döktüğünü hissettiğimde beni orada tutuyor. Hafifçe geri çekiyor ve tohumunun daha fazlası şimdi dilime çarpıyor. Açık ağzımdan bir hayvan gibi nefes alıyorum. Tamamen çekiliyor, sikini yüzümün üzerinde yumrukluyor ve ıslak sikini gözlerimin, burnumun etrafına ve açık ağzımın içine sürtmekten önce geri kalanını yüzüme döküyor. Yüzüm sümüksü hissediyor. Maskeyi çıkarmak için aşağı uzanıyor. Ağzımı o kadar açık tuttuğu için çenem ağrıyor.

"Ağzındaki her şeyi yut."

Maske yüzünden tohumunun bir kısmı çoktan ağzımdan kaçtığı için mücadele ediyorum. Tadı tuzlu ve pek de hoş değil.

"Ayakkabımı yalayarak temizlemenı istiyorum. O kadar temiz yalamanı istiyorum ki cilalanmış gibi görünsün."

Dehşet içinde ona bakıyorum ve çok ciddi olduğunu görüyorum. Eğildim ve bana doğru hareket ettirdiği ayağına doğru ilerledim. Dilim ağzımdan kendiliğinden çıkıyor ve ayakkabısının ucunu yaladıktan sonra temiz görüne kadar kenarlarında dolaşıyorum. Duramıyorum, birkaç uzun dakika boyunca ayakkabısının tamamını yalamaya devam ediyorum. Sert zemine sürtünürken meme uçlarım ağrıyor. Yüzümdeki tohumun bir kısmının ayakkabısına bulaşmış olması bu süreci daha da uzattı.

İşim bitince geri çekiliyorum. Kendimi tamamen aşağılanmış hissediyorum. Niyetinin bu olduğuna şüphe yok.

"Göğüs uçlarındaki kelepçelerin çıkarılmasını istiyor musun?" Robot gibi başımı sallıyorum.

Çekip çıkarmadan önce ilkini sök Kan geri hücum ederken keskinacı saplanıyor içime. İkincisinde daha hızlı.

"Çekil. Duşa giriyorsun."

Benim için açmadan önce bana duşu gösteriyor. Her şey bembeyaz. Hiç böyle bir şey görmemiştim. Tüm ihtiyaçlarımız için gölü kullandık.

"Duş aldıktan sonra. Bu dolapta bazı banyo malzemeleri ve bir tarak bulacaksın." Lavaboya doğru yürür ve altındaki bir kapağı açar.

O odadan çıkarken başımı sallıyorum.

Oayrılırken vücudumun rahatladığını hissediyorum Bu implantın nasıl çalıştığını bilmem gerekiyor yoksa vücudum ve hayatım onun kontrolünde olacak.

Bölüm 7

Elias

Banyonun kapısını kapatıp yatak odasına geri dönüyorum. Bu kesinlikle bir klondan çok daha iyi hissettirdi. Gerçek bir kadınla seks yapmayalı çok uzun zaman olmuştu. O kadar uzun zaman oldu ki ne zaman olduğunu bile hatırlayamıyorum. Orijinal kadınlar öldü ve şimdiki cansız klonlar onların yerini aldı. Bakire olması sürpriz oldu. Bakire olmasaydı beni rahatsız etmezdi ama onu hayattayken sikecek tek erkeğin ben olduğumu bilmek hiç beklemediğim bir tatmin duygusu yaratıyor. Onun daracık küçük amını sikmek istediğim kadar. Tohumlarımın kök salacağını bildiğim zaman onu becermek istiyorum. Sadece iki gün daha. Bu süre zarfında diğer deliklerini sikmek zor olmayacak.

Küçük göğüsleri kenetlenmiş halde harika görünüyordu. Hamilelikle birlikte büyüyüp ağırlaşmalarını sabırsızlıkla bekliyorum. Onu Med-Bed'de beslediler, ancak önümüzdeki birkaç gün boyunca diyetinde yüksek kalorili yiyecekler sağlamam gerekecek. Şu anda rotasyonda olan köle mahsullerini kontrol ediyorum. Evet, onun için bol miktarda besleyici yiyecek olacak. Kölelerin bir görevi de bu. LED aydınlatmamız ve Inferno'ya kadar filtelenmiş havamız var. Hepsi yukarıda her şeyin çok zehirli olduğunu düşünüyor. Aslında Elitlere tapıyorlar, bize kurtarıcıları diyorlar. Bunun için hepimizin aşağıda görüldüğü ve ölenleri andığımız yıllık bir kutlamamız var. Onları yıllık hediyeleri olan ziyafet ve kıyafetlerle 'kutsuyoruz'.

Joy'un bir sonraki kutlamada ne zaman yanımda olacağını hayal ediyorum. İyi ki implantı içinde. Aksi takdirde asi olurdu. Kirli su kaynağı ve implantlar sayesinde köleleri sakın tutuyorum.

Joy banyodan üzerine sardığı büyük bir havluyla çıkar ve ıslak saçları artık daha uzun görünmektedir ve beline kadar inmektedir.

"Git havluyu banyoya geri as."

Adımlarımın ortasında dönerken sırtıyorum. Onu kontrolüm altına almaktan **d u y d u ğ u m** muazzam haz tarif edilemez. Düşmanımın soyundan gelen biri benim küçük sik deliğim oluyor. Daha önce bir tanrı gibi hissetmediysem bile şimdi kesinlikle hissediyorum. Her karşı koymaya çalıştığında implantlarımızdan hissedebiliyorum. Karşı koymaya çalışırsa sadece kendine daha fazla acı çektireceğini yakında öğrenecek.

Uzun saçları ve kolunu ve omzunun üst kısmını kaplayan dövmeler dışında tamamen çıplak olarak geri döner. Vücudu doğal bir bronzlukla güneşten öpülmüş. Saçları koyu kahverengi, açık kahverengi ve sarı tonlarında üç tondan oluşuyor. Bu kadar çekici bulmasaydım, daha fazla ceza olarak hepsini tıraş ettirirdim. Daha önce onu horozumun üzerine ve dışına sürüklemek için kullandığım için kesinlikle bana biraz tatmin verdi. Bu düşünceyle sikim neredeyse anında sertleşti.

Yetiştiricim için getirdiğim tüm kısıtlamaları düşünüyorum. İçindeki implantın türüyle, artık tartışmalı bir nokta. Bana saldırana kadar onu bu şekilde tamamen kontrol etmeyi planlamamıştım. Diğerlerinin implantları nasıl kullanacaklarını bilmiyorum, bu onların bireysel tercihlerine bağlı olacak.

Bana doğru yürüyor ve ben yatakta uzanırken bana bakıyor. Ona en yakın taraftaki yorganı kaldırıyorum. Onu yarın sorgulayabilirim. Bu gece o küçük dar kışını istiyorum. Sikim onaylarcasına seğiriyor.

Sanki ona saldıracaktım gibi dikkatlice yatağın üzerinde hareket ediyor. Yatağın ortasından biraz daha uzaklaşıyorum.

"Karnının üzerine uzan. Uzanmanı ve yatağa tutunmanı istiyorum. Ellerinin yataktan düşmesine izin verme."

Talimatlarıma uymasını izliyorum.

"Bacaklarını iyice aç."

Bacaklarını açıyor.

Siyah lastik tıkaçın ucunu görebiliyorum. Ona daha güzellerinden almalıyım. İstedğim zaman göt deliği açık ve benim için hazır olmalı.

Yastığının yanına uzanıyorum ve daha önce kenara koyduğum kayganlaştırıcıyı alıyorum. Hiç tereddüt etmeden sikimin her tarafına sürüyorum. Kıçına doğru geri dönerek, tıkaçın büyük kısmını dışarı çekiyorum, onu tekrar içine iterken deliğinin gerilmesini izliyorum. Tıkaçın üzerinde bunu birkaç kez yapmama yetecek kadar kayganlaştırıcı var. Amına dokunmuyorum. Onu istediğim zaman istediğim şekilde alabileceğimi bilmesini istiyorum. Ona acı çektirme ve zihnine işkence etme ihtiyacı, fişi çekip yan dolaba atarken onu ele geçiriyor.

Deliği kapanmaya çalışıyor. Kapanmadan önce kayganlaştırıcıyı doğrudan göt deliğine fişkirtiyorum. Nefes alışını duyuyorum. Düşüncelerine bakılırsa, bundan korkuyor. Açık bacaklarının üzerine diz çöküyorum, böylece sikimi göt deliğiyle aynı hizaya getiriyorum.

Zor iş. İçimde merhamet bulamayacak.

İki elimle onun küçük kıç yanaklarını ayırıyorum.

"Bana bir daha pislik demeden önce iki kere düşüneceksin, köle."

Bunu, sikimin ucunu onun göt deliğine sokarken söylüyorum. Sıkı bir tutuşu var. Kalçalarını kavrarken kıçını bırakıyorum ve kıçına daha fazla itiyorum. Bana uyum sağlamak için mücadele ederken her bir inçin karanlık küçük deliğine batmasını izliyorum. Küçük bir homurtu çıkarıyor.

"Kıçını rahat tut."

Ona tekrar tekrar sokmadan önce geri çekiliyorum. Sikimin her santimini alana kadar tatmin olmayacağım. Yaklaşık 8 inçini içine aldı. Sadece birkaç santim kaldı. Geri çekiliyorum ve ona çarpıyorum, tüm horozumu deliğinin içine sokuyorum. Kendimi onun içinde tutuyorum. Çok sıcak ve sıkı hissediyor. Kayganlaştırıcı, ona zarar vermeden içine girmem için yeterli olacak.

"Efendinin sikinin göt deliğinin derinliklerinde olması hoşuna gidiyor mu?"

İmplantından yankılanan bir hayır
cevabı alıyorum. "Özür dilerim,
anlayamadım."

Geri çekiliyorum, kendimi içine sokmadan önce sikimin ucunu deliğinin içinde bırakıyorum. Sıkı küçük deliğini tekrar tekrar beceriyorum. Aklından gelen protestoları görmezden geliyorum. Ona acıyorum ve elim kalçasından ayrılıyor ve küçük klitorisini ovmak için aşağıya uzanıyorum. Amı ıslanmıştı. İki parmağımı amının içine sokuyorum. Aklı ne derse desin, küçük pis amcığı bundan hoşlanıyor.

Diğer elimle kıcının yanaklarına tokat atıyorum. Her tokat bir öncekinden daha sert. Bu onun sikimin ve parmaklarımın etrafında sıkılaşmasına neden oluyor.

"Küçük, pis bir anal sürtük gibi sikilmek hoşuna mı gidiyor?"

Sikimi tekrar götüne sokup çıkarırken elimi tekrar kalçasına koyuyorum. Benim inlemelerim ve onun küçük homurtuları odayı dolduruyor. Bir sonraki yükümün onun kış deliğini doldurmaya hazır olduğunu hissettiğimde toplarımın sıkılaştığını hissedebiliyorum. Bakire kıcını becermeye devam ederken klitorisini daha sert ovuyorum.

Vücudunun altımda donduğunu ve göt deliğinin sikime kenetlendiğini hissettiğimde, sikim göt deliğinin derinliklerindeyken boşaldığını anlıyorum. Kendimi bırakıyorum. Spazm geçiren göt deliğine eskisinden daha sert ve daha hızlı girerken kalçalarını kavıyorum. Onu bir hayvan gibi mahvederken kızaran deliği görmezden geliyorum. Homurdanana ve sikimi göt deliğinin derinliklerine itip içine tohumumu fişkirtana kadar sikimin ona tekrar tekrar çarpmasını izliyorum.

"İşte benim pis küçük anal sürtüğüm. Onu küçük göt deliğinin derinliklerine al."

Kıçına boşalmayı durdurmak için birkaç dakika ayırdım. İşim bittiğinde hala nefes nefese kalmıştım.

"Kımıldama."

Sikimi çekerken gözlerim onun göt deliğinden ayrılmıyor. Henüz tohumlarımdan hiçbirinin ondan damladığını görmüyorum. Fişi alıp banyoya gidiyorum,

yıkıyor ve yatak odasına gitmeden önce üzerine biraz daha kayganlaştırıcı sürüyor. Bir santim bile hareket etmedi. Elleri hala yatağın üst kısmına değiyor ve bacakları tamamen açık. Tıkacı tekrar göt deliğine itiyorum.

"Tüm tohumlarımı içinde tutmak istiyoruz." Ona mırıldanıyorum.

Yatağın yanındaki mendilleri çöp kutusuna atmadan önce sikimi temizlemek için kullanıyorum. Yatağa geri tırmanıyorum.

"Yatağı bırak ve yatağın yan tarafına geç."

Zihinsel olarak tek kelime etmeden hareket ediyor. Yatağın kenarına doğru kıvrılırken sırtı bana dönük. İçinden geçen bir dizi duyguyu hissedebiliyorum. Onları görmezden geliyorum. Benim için önemli olan tek şey ne istediğim.

Yüzümde bir gülümsemeyle uykuya dalarken ellerimi başımın altına koyuyorum.

Amına boşalmaya başlamama sadece birkaç gün kaldı.

Bölüm 8

Neşe

Odanın köşesinde çıplak bir şekilde yere oturdum ve masasında çalışırken ters ters bakarak onu izledim. Boğazım acıyarak ve göt deliğim zonklayarak uyandım. Bu sabah bana hangi deliğimi sorduğunda, ışık hızıyla ağzımı işaret ettim. Piç herif buna çok güldü.

"Ben bir piçim, değil mi?"

Yüzüne bakıyorum. Elleriyle masanın üzerindeki verileri hareket ettirirken başı hâlâ masasının üzerindeki projeksiyona dönük. Babası ondan daha iyi bir adamdı, bu kesin.

Anında işini bıraktı ve bana baktı. "Babam

hakkında ne biliyorsun?"

Hiçbir şeyi ele vermemek için aklımda tek bir kelime tutuyorum. Hiçbir şey.

Hiçbir şey. Hiçbir şey. Hiçbir şey.

Elleri projeksiyonlarından uzaklaşırken gözlerini bana diyor. "Joy,

sana şimdi söylüyorum. Bildiğin her şeyi anlatsan iyi olur."

eklemeden önce aynı kelimeyi aklımda tutmaya devam ediyorum Hiçbir şey bilmiyorum.

O şimdi masasından kalkıyor ve ben orada öylece oturmuş, gecenin ortasında gözlerine fener ışığı tutulmuş bir geyik gibi bakıyorum

"Buraya gel ve masamın üzerine eğil." Bunu uğursuz bir ses tonuyla söylüyor.

Emrini yerine getirirken aklımda hiçbir şey kelimesi var. Masasının üzerine eğilirken başımı eğiyorum. Projeksiyonlarını kapattı. Çekmecesinin bir an için açılıp kapandığını duyuyorum.

"Bu hiç hoş olmayacak, Joy. Bu senin son şansın."

Başımı tekrar sallıyorum ve tekrar ediyorum. Zihnimde bir mantra gibi tekrarlayıp duruyorum, hiçbir şey bilmiyorum.

İlk vuruş için hazırlıklı değildim. Kıçıma gerçekten sert bir şeyle vurdu. Arkamı döndüğümde elinde geniş bir tahta işkence aleti tuttuğunu görüyorum. Durmuyor; kıçıma tekrar tekrar vurmaya devam ediyor. Homurdanıyorum ve acıyla sessizce çığlık atıyorum. Yine de ona aklıma gelen her türlü ismi sayıyorum. Öfkemin bir kısmını hafifletmeye yardımcı oluyor. Kalçalarım doğru indiğinde ve artık yanmaya dayanamadığımda neredeyse teslim oluyorum. Kendimi tutmaya çalışırken alnımdaki teri hissedebiliyorum.

Hedefini zaten ağrımakta olan kıkır yanaklarıma geri getiriyor, o sırada önce vınlamayı, sonra da etime çarpmasını duyuyorum. Sonunda hıçkırarak ağlıyorum, kafamın içinde durması için ona yalvarıyorum. Bana vurmaya ne kadar devam ettiğini bilmiyorum. Sonunda ona durmasını, konuşacağımı söylüyorum. Hemen duruyor. Hıçkırıklar içimi titretirken nefes alışımı kontrol altına almaya çalışıyorum.

Dönüp masasına geri oturur ve işkence aletini çekmeceye geri atar.

"Ayağa kalk ve bana bildiğin her şeyi anlat."

Ellerimi sıkarak titrek bir şekilde ayağa kalkıyorum. Ona bakmıyorum. Hıçkırıklarımı ve gözyaşlarımı kontrol altına aldıktan sonra. Ona bildiklerimi anlattım.

Büyükannem bana babanın Jane Montague'un kaçmasına yardım ettiğini söyledi. Babasının insanlara yaptıklarından memnun değildi. Sen de

tüm bu insanların içeriden bir yardım olmadan 15 sektörden de kaçamayacağını biliyor muydunuz?

"Evet. Her zaman bunun büyükbabamın bazı insanların Vahşi Doğa'da yaşamasına izin vermek için yaptığı çarpık bir plan olduğunu düşünmüşümdür."

Hayır. Jane'i damızlık olarak tutmak istemişti. Babanın liderlik edecek kadar güçlü olmadığını ve sonunda sektörlerde çok fazla doğurgan kadın kalmadığını söyledi.

"Büyükkannen sana başka ne söyledi?"

Babanın kötü bir ailede doğmuş iyi bir adam olduğunu söyledi. Büyükbabanın kendi ailesine bile korkunç şeyler yaptığını. İstese bile ailesinden kaçamazmış.

"Hepsinin aynı anda patlak vermesi için diğer sektörlerle kimin veya nasıl koordine olduklarını biliyor musunuz?"

Hayır. Bunu bana ne o söyledi ne de belgelendi.

Sessiz kaldığında ona bakıyorum ve yüzündeki ve gözlerindeki öfkeyi görüyorum.

Hemen başımı eğdim. Sırtım ağrıyor. Şu anda daha fazla cezaya dayanmamın imkânı yok.

Birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Ağrıyan kıçımı ve bacaklarımı ovmak istiyorum ama hareket edemeyecek kadar korkuyorum.

"Buraya gel."

Ona doğru ilerlerken ellerimin titrediğini hissedebiliyorum. Saçlarım yüzümü kapatıyor, şu anda ona bakmak istediğimden değil.

Ellerini kalçalarımın koyuyor ve beni döndürüyor. Sessizlik geri geldi, bu yüzden hasarı değerlendiriyor olmalı.

"Bir robot sizi görmeye götürmek için geliyor. Bir dahaki sefere drama yapmadan söyle." Ses tonunda açık bir uyarı ile söylüyor.

Aklıma otomatik olarak gelmeye çalışan tepkiyi yutkunarak bastırıyorum, ailemi ve eski evimi hayal ediyorum. Başımı sallıyorum. Eskiden başkalarıyla iletişim kurmak sinir bozucuydu ama onun her düşüncemi okuyabilmesindense sesimin olmamasını tercih ederim.

"Git kapının yanında bekle."

Burnumu silmek için elimi kullanıyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Robotun gelip beni dün bulunduğum odaya geri götürmesi uzun sürmüyor. Acı kaybolmadan önce sadece birkaç dakika makinenin içinde kalıyorum. Ne olduğunu anlamadan önce odaya bir tür gaz salınıyor ve uykuya dalıyorum.

Bölüm 9

Elias

Joy'un yüzüne bakamazdım. Ne içinde dönüp durduğunu hissettiğim şeylerle ne de babam hakkında anlattıklarıyla. Büyükbabam acımasız, korkunç bir adamdı. Beni az önce Joy'a tattırdığımdan çok daha kötü cezalandırdı. Kıcı ve bacakları darmadağındı.

Şimdi, Joy'un bana anlattıklarından sonra, babama da aynısını yapıp yapmadığını merak ediyorum. Annem ve babam öldüğünde çok küçüktüm. Büyükbabamın bu derece yalan söyleyebileceğinden hiç şüphelenmemiştim. Muhtemelen onları öldürttü. Kendi çocuğunu. Tüm tacizlerini bana aktardı. İşin diğer kısmı ise büyükbabam bu insanları bilerek serbest bıraktığını ve bir acil durum planı nedeniyle yaşadıklarını söylemişti. Jane Montague'un dosyasına erişemedim. Bir şeyi kaçıyorum.

Ekranımı açıyorum ve Joy'un yattığı tıbbi yatağı kontrol ediyorum. Bota verdiğim talimat uyarınca onu bayıltmışlar. Babamın dosyasına girdim ve oradaki tüm verileri inceledim. Ölümü ve kazası için imzalı belgeleri aynı kişi tamamlamış. Büyükbabamı öldürdüğümde yozlaşmış da öldürmüştük. O çoktan gitti. Eski komite üyelerinden bazılarının bir şeyler bilebileceğini düşünüyorum.

Jane Montague'un dosyasına tekrar erişmeye çalışmadan önce implantımı kullanarak onlara mesaj gönderiyorum, ancak yine de erişimim reddediliyor. Merkezi Birim YZ'sinin bu konuda bana geri dönmesini beklemem gerekiyor. Benimkinden daha yüksek bir yetki yok, bu yüzden erişim bir sorun olmamalı. Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve çocukken bu odada sık sık oynadığımı hatırlıyorum. Büyükbabam içeri girmiş ve masasına bir şey yapmıştı. Çekmeceler açık olduğu için kilit gibi değil ama tıkırtı gibi bir ses çıkarmıştı.

Hala onun büyük ahşap masasını kullanıyorum. Rüşvetçi bir başkanın masasıydı, hep bundan bahsederdi. Çekmeceleri açıp hepsini tek tek kontrol ediyorum. Hiç gizli bölüm yok. Onları masanın üstüne yığarak bırakıyorum ve masanın boş kısmını kontrol ederken sağ tarafımda onu görüyorum. Arka tarafta diğer taraf gibi aynı hizada görünmeyen bir bölüm. Elim aşağıya kayana kadar etrafını yokluyorum. Altta küçük yuvarlak bir düğme var. Ona basıyorum ve mekanizma üstteki ahşap bölümü yukarı itiyor. Masanın arkasından tamamen çekiyorum ve küçük ahşap kutunun içindeki katlanmış belgeleri görüyorum.

Hepsini çıkardım ve masama koydum. Derin bir nefes aldım. Bu gizli belgede yazanları beğenmeyeceğimden eminim ama bilmek zorundayım.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum ama sonunda onun dağınık kâğıtları çekmeceleri üst üste yığılmış masamın üzerinde duruyor. En azından Jane Montague'un dosyasına neden ulaşamadığını biliyorum. Bu konuyu diğerleriyle de konuşmalıyım. İnsanlığın nasıl köleleştirildiğini biliyorum ama bu bambaşka bir şey. Başka bir şey yapmadan önce çekmeceleri masaya geri yerleştiriyorum. Belgeleri tekrar gözden geçiriyorum. Diğerlerine diğer tüm Feral baskınlarını, kısırlaştırmaları durdurmalarını ve yarın acil bir konferans toplantısında hazır bulunmalarını bildiriyorum. Diğer sektör teğmenlerini dahil etmeden önce nasıl ilerleyeceğimize karar vermeliyiz.

Aklım tekrar Joy'da. Ne olursa olsun, onun gitmesine izin vermeyeceğim. Diğerlerini tanıyorum, onlar da yetiştiricilerinin gitmesine izin vermeyecekler. Bu fırsat için çok uzun süre bekledik. Yüzbaşları Joy'un kulübesine geri gönderiyorum. Onlara Joy'un zihninde gördüklerimin bir görüntüsünü gönderiyorum. Evlerinin etrafında gördüğüm insanların ailesi olmadığından emin olmak istiyorum. Bu ölümlerden DNA testi almak anlamına gelse bile. Eğer ailesi hayattaysa, bu bana bir pazarlık kozu verir. Bu arada, aktif olarak adresini hamile çalışacağım Büyükbabam söz konusu olduğunda lakabım hedefi vuruyor gibi görünüyor.

Bölüm 10

Neşe

Uyandığımda, bu sefer onun yatağındayım. Keşke rastgele yerlerde uyanmayı bıraksam. Eminim tüm bu ilaçlar beyin hücrelerimi öldürecek, eğer implant zaten öldürmediyse.

"Bu kadardramatikolma Senin üzerinde kullandığım ilaçlarzararsız. İmplant güvenli olmasaydı, benim kafamda da olmazdı."

ve sıcaklığın kaynağına dönüyorum Bana gülümsüyor
hatırlayınca gözlerimi ona dikiyorum. Acıyan kıcımı

"Hemen Med-Bed'e gittiniz, değil mi?"

Aptal, yakışıklıyüzünebakmadan önce iç geçiriyorum Hafif
çe başımı sallıyorum.

"Bana tuhaf bir şekilde iltifat ediyorsun. Ama aptal, yakışıklı yüzümün alabildiğini alacağım."

İnliyorum ve yorganı başımın üzerine
çekiyorum. O da yorganın altında bana
katılıyor.

"Bu sabah hangi delik, Joy?"

Bana sunduğu seçeneği düşünmeden önce yutkunuyorum. Kıcım bugün o kadar da ağrııyor.

"İyi bir seçim." Yorganı üzerimden çekmeden önce söyleniyor.

Başımı ona doğru salladım. Ondan uzaklaşmaya çalışırken.

Bu sabah neden bu kadar güler yüzlü? Ona şüpheyle

bakıyorum. "Çırpınmayı bırak."

O bunu söyleyene kadar kollarımdaki büyük maymun ellerinden kaçmaya çalıştığımı fark etmedim.

"İkimiz de hayvanın kim olduğunu biliyoruz Joy. Ben değilim. Ben kültürlü ve eğitimliyim. Sen ne öğrendin? Çamurdan kulübe yapmayı mı?"

Deniyorum. Gerçekten elimden geleni yapıyorum. Sadece çok fazla. Yüzümdeki gülümseme nötr. Dilimi dışarı kaydırıyorum ve dudaklarımı yavaşça yalıyorum. Eğiliyorum ve göğüslerimi onun geniş göğsüne sürüyorum. O kadar şaşırmış görünüyor ki elleri kollarımdan düşüyor. Başımı geriye doğru çevirip burnuna doğru savuruyorum.

Oh. Tanrı aşkına.

Alnımı şiddetle ovuyorum. Eminim moraracak. Kafası ne kadar sert?!

Ailemin evi hakkında saçma sapan konuşuyorsun.

Dünkü küreği hatırlıyorum. İşkence aletinin bir adı vardı. Ona amcık adını verirdim, tıpkı önümdeki gibi.

Kapa çeneni, Joy. Kapa şu lanet çeneni!

Başımı ovalamaktan başımı kaldırıp baktığımda burnunun kırmızı ve hafif şiş olduğunu görüyorum. Bir eliyle burnunu tutuyor. Gözlerindeki öfkeyi, sinsileşmeden önce görebiliyorum.

Bu benim için iyiye işaret değil.

"Hayır, değil." Boğuk sesi elinin arasından çıkıyor.

Elimde değil. Çok komik görünüyor ve ses çıkarıyor. Tüm dünyanın Elit'ine bir kız kafa attı. Ona Obedire Yaşı Şeytan dedikleri fısıltılarını duymuştuk. Büyükbabası olduğunu sanıyordum. Sessiz bir kahkaha attım. Ağzımı kapatmaya çalışıyorum ama artık çok geç.

Elini yüzünden çekip bana doğru ilerliyor. "Bunu komik mi buluyorsun, Joy?"

 nk r etmek için başımlı sallarken vücudum hâlâ gülmekten titriyor. Burnumdan bir hırıltı daha çıkarken nafile.

Bana bakmak için başını geriye çekerken duraklıyor. Dudakları ağzının sol tarafında yukarı kıvrılıyor. G l msemesini izlerken kahkahalar benden uzaklaşıyor. Beni öldürmesini bekliyordum.

"Eskilerin dediği gibi, ben sadece seninle dalga geçiyordum. Öfkeyle bana saldıracağını bilmiyordum. Bu ihlalin için bir cezayı hak ediyorsun, ancak kığın toplantımdan sonraya kadar beklemek zorunda kalacak. Belki bu sana yaptıklarını düşünmek için biraz zaman verir."

Bunu duşı girmek için ayağa kalkarken söylüyor. Banyoya doğru yürürken çıplak kığın izliyorum, sırtında k kreycen büyük bir Aslan dövmesine bakıyorum. O kadar gerçekçi ki biraz büyülenmiş gibi hissediyorum.

Durdu ve arkasını döndü.  abucak tekrar yorganın altına saklanıyorum.

"Bugün evi ve bahçeleri keşfedebilirsiniz. Duvara ya da  itlere fazla yaklaşma. İmplantınız size kötü bir şok verir. Sınır çizgileri içinde kal."

Bununla birlikte, banyoya doğru yürüdü. Evi ya da kuleyi keşfetmek için ilk şansım. Her ne diyorsa artık. Biraz temiz hava almak için sabırsızlanıyorum. Onun tertemiz evinde kendimi boğulmuş hissettim.

Tamamen giyinik bir şekilde dışarı çıkıyor ve dolaba doğru yürüyüp bana büyük siyah bir bluz getirip yatağın üzerine atıyor.

"Kıyafetlerin ve ayakkabıların yarın geliyor. Bu arada bunu giyebilirsin. Uslu bir kız ol, Joy."

Kapıdan çıkıp gidiyor.

Elias'ın nesi var acaba?

Söyleyebildiğim kadarıyla tüm bunlar karakter dışı
görünüyor. Hmm. Zaman gösterecek.

Bölüm 11

Elias

Ofis masamdan Joy'un bahçelerin tadını çıkarmasını izledim. Kulenin etrafında dolaşmak için çok az zaman harcadı. Robot kamerasını sürekli ona odaklıyor. Tuniğim onun üzerinde çok daha uzun ve dizlerine kadar uzanıyor. Yalınayak ama dışarıda onun için sadece yumuşak çimenler var. Dördü de teker teker içeri girerken vızıltı sesi beni böldü. Her birinin ekranıma gelişini izlerken dikkatimi Joy'dan uzaklaştırıyorum.

"Hattın tamamen güvenli olduğundan emin olmak için kapsamlı bir güvenlik kontrolü yapın." "Biz amatör değiliz Elias." Mal tembel tembel konuşuyor.

Ağır bir iç çekmeden önce hepsine bakıyorum. Bunu yapmak zorundayım.

"Damızlığımın atası ile ilgili bazı sorular ortaya çıktı. Merkezi Birim AI aracılığıyla herhangi bir cevap alamadım. Dosyanın dışında kaldım. Cevabı bulmaya çalışırken büyükbabamın çok sevdiği o aptal antika masanın içine sakladığı bazı evrakları buldum. Neredeyse onu yakıyordum."

Artem ekranına doğru eğiliyor. Ona

bakmak için öne doğru eğildim.

"Yüzünde çizikler var mı Artem?" Koyu tenli

olduğu için neredeyse gözümünden kaçıyordu.

Gözleri yüzümde daralıyor.

"Burnun hafifçe şişmiş görünüyor, Elias."

Önce burnumu düzeltmek için yeterince zaman bırakmadığım için kendime lanet ederek hızla geri çekildim. Bizi içinde bıraktıkları bu karmaşadan bir çıkış yolu düşünmek için zamana ihtiyacım vardı.

Diğer üç pislik de şüphesiz ikimize bakmak için ekranlarına eğiliyorlar.

"Sadece biraz göğüs göğüse dövüş. Biraz dikkatim dağıldı." Yalan söyledim.

"Elbette, ve kulemde vahşi bir kaplan bana saldırdı." Artem yüzünde bir sırıtışla cevap veriyor.

"Her neyse, konumuza dönelim. Şu ana kadar olanlar bunlar."

Onlara her şeyi açıklamak bir saatten fazla sürdü. Başlangıçta bulduğum bilgilerle onları susturdum. Sadece son on dakikadır bana sorular yöneltmeye başladılar.

"İşleri yoluna koymanın tek bir yolu var. Biraz zaman ve planlama gerektirecek ama Kutlama gününe kadar her şeyi organize edebiliriz. Ayrıca Inferno'nun üreme ve kısırlaştırma planını da ilerletemeyiz. Damızlığımdan vazgeçmeye hiç niyetim yok." Yan ekrana bakıyorum ve Joy'un bahçemde bulunan küçük, bot yapımı gölün önünde bağdaş kurmuş oturduğunu görüyorum.

Hepsi aynı fikirdeyken gözlerim tekrar onlara dönüyor.

"En büyük sorunumuz komite üyeleri arasından kötülerini ayıklamak olacak. Dünya genelinde 3000'den fazla komite üyemiz var. Uyanık olmamız ve diğer sektörlerdeki teğmenlere ulaşmamız gerekiyor. Neredeyse hepsi asker ailelerinden geliyor, bu yüzden onları seçtik. Bu sözde karanlığın efendilerinin gündemine daha fazla girmeden önce evlerimize çeki düzen vermenin zamanı geldi."

Hiçbiri mutlu görünmüyor. Hepimizin aynı şekilde düşünmesine sevindim. Tüm kıtaları dolaşmak basit bir iş değildi. Ama doğal ve doğal olmayan

Sadece kölelere değil, bize de yalan söylendi. Büyükbabamın onları neden sakladığı hakkında hiçbir fikrim yok. Diğer materyalleri anlayabiliyorum. Hepsi şantaj malzemesi gibi görünüyordu ama hepsini suçluyordu. Irkımızı yok etmekle tehdit eden hiçbir doğal hastalık yoktu. Her şey tasarlanmıştı. Hepimiz farkında olmadan bu amcıkların işine devam ettik.

"Tüm kaynaklarımızı daha fazla bot üretmek için kullanıyoruz. Tüm topraklarda yeni konutlar inşa etmek için çok sayıda alın. Hepsini Merkezi Birime kaydedin. Yapacak çok işimiz var. Bu, 500 yılı aşkın bir süredir tarihteki en büyük değişiklik olacak. Hepiniz halkımızın yanlışlarını düzeltmek için çalışmaya istekli misiniz?"

Hepsi bağıırır. "Evet."

"Güzel. Komite üyeleriyle ilgili bazı fikirlerim var. Başka önerileriniz veya bilgileriniz varsa lütfen bana mesaj atın. Her hafta iki haftada bir toplantı yapmalıyız. Bu, hepimizin her kıtadan haberdar olmasını sağlayacaktır. Bu süre zarfında yetiştiricilerimizle kendi zaman kısıtlamalarımız olacağını takdir ediyorum. Bu hepimizin yönetmesi gereken bir şey. İlk ve en önemlisi, saniyelerinizin güvenilir olup olmadığını kontrol edin. Derinlemesine araştırma yapın ve tüm komite üyeleri üzerinde her türlü gözetim yöntemini uygulayın."

Gözümün ucuyla bir hareket gördüm. Joy'a bakıyorum. Ayağa kalkıyor ve tuniğimi fırlatıyor ve tüm çıplak ihtişamıyla göle dalıyor. Sikim gördüklerinden hoşlandı.

"Şimdi çıkış yapmam gerekiyor. Üç gün sonra hepinizle konuşacağım." Aceleyle söylüyorum, saçlarını yüzünden uzaklaştırarak suyun üzerine çıkan Joy'dan gözlerimi ayırmıyorum. Küçük şımarık memeleri suyun üstüne çıkıyordu.

Hepsi gülmekten altlarına işerken onlara dönüp bakıyorum.

"Evet, göğüs göğüse çarpışırken dikkatli ol Elias." Akachi kıs kıs güler.

"Hepinizin canı cehenneme." Hepsi bir kakhaha daha patlatırken onlara söylüyorum. Artem hariç herkes. Yüzünde küçük bir gülümseme vardı.

iziklerinin olduğu yere dokunuyor. Kıçımın kaplanı.

İki elimi de kaldırıyorum ve ekranı kapatmadan önce parmaklarımı uzatıyorum. Göğsümden kalkan ağırlıkla. Hatırlayabildiğimden daha hafif ve kaygısız hissediyorum. Bir gülümsemeyle, göle doğru hızla ilerlemeden önce üst çekmecemden biraz kayganlaştırıcı alıyorum. Küçük su perim kendini sikimin üzerinde bulmak üzere.

Yarın büyük gün. Bugün her şeyi halletmeliyim ki gelecek haftayı onun küçük dar amcığının içinde geçirebileyim.

Bölüm 12

Neşe

Gah. Ev çok sıkıcıydı. Her oda aynıydı, o kadar çok lükse boğulmuştu ki her şey mantıksız bir şekilde aşırı görünüyordu. Yüzlerce yıl boyunca, imkanlarımız dahilinde yaşadık. Aldığım tek zevk kulenin tepesindeki yüksek pencerelerden dışarı bakmaktı. Tüm harap binaları ve eski dükkanları görebiliyordum. Kaliforniya'da olmalıyız. Aynı tanıma sahip başka bir şehir düşünemiyorum. Bütün bu şehirlerde çok fazla insan yaşamış olmalı. Jane'in kitabından, büyükannem çocukken bana anlattığı hikâyelerde hepsini anlatmıştı. Acaba Elias bu toprakları keşfetmeme izin verir miydi?

Oradan çıkmak için sabırsızlanıyordum. Bahçeler muhteşemdi. Çeşitli meyve ağaçlarıyla dolu meyve bahçeleri vardı. Bazıları çiçek açmış, bazıları ise tomurcuklanmaya başlamıştı. Hiç insan göremedim. Sadece işçi botlar vardı.

Göle ulaştığımda o kadar sakindi ki, orada ne kadar oturup güzelliğini seyrettiğimi bilmiyorum. Sonunda bu sıcakta dayanamadım. Serin bir yüzme için dalmak zorunda kaldım.

Yüzmek için tekrar suyun altına daldım. Uzaktan birkaç balık görüyorum. Bizim göldeki gökkuşağı alabalığı ve levreklerden çok farklılar. Onlara doğru gidiyorum. Bileğimde bir elin beni geri çektiğini hissediyorum. Elias'ı suyun içinde görmek için başımı suyun üzerine itiyorum. Burnu hâlâ kırmızı ve şiş görünüyordu.

Oh, kahretsin. Cezamı tamamen unutmuştum. Hemen kıyıya bakıyorum, orada bir havlu ve başka bir şey görüyorum. Kalın tahta küreği göremedim. Rahatlayarak iç çektim.

"Benimle kıyıya gel." O emrediyor.

İfadesi kapalı ve ben okuyamıyorum. O zahmetsizce gölün kenarına doğru yüzerken ben de isteksizce peşinden yüzüyorum. Burnunu düzeltmek için neden hâlâ tıbbi tesisi kullanmadığını merak ediyorum. Dün kıcıımı düzeltmek sadece birkaç dakika sürdü. Kahretsin, burnu kırılmadıysa daha uzun sürer.

"Burnum için endişelenmeyi bırak. Bir şeyi yok. Daha kötülerini de yaşadım."

Yüzünü bana dönmeden önce kendini kıyıya doğru çekerken söylüyor. Gölün sonuna ulaştığımda vücudunun suyla parladığını görüyorum. Dikkatimi çeken, karnına kadar uzanan kocaman siki oluyor. Lanet olsun. Ne kadar büyük olduğunu unutmuşum.

Yumruğunu horozunun tabanına sarar ve yukarı ve aşağı çeker.

Kaşlarımı çatarak yüzüne bakıyorum.

Büyütmeyi bırak. Bir

kahkaha attı.

"Elbette. Hemen ilgileneceğim. Kıcını buraya getir. Sikimi içine gömmek istiyorum. Şimdi!"

Vay be. Sabırsızlıktan bahsediyoruz.

Kendimi kıyıya doğru çektim. Ona baktığımda sırt üstü uzanmış, altına bir havlu sermiş, çimlerin üzerinde yatıyordu.

Ben ona yaklaşırken başını kaldırıyor.

"Cesur bir kız olacaksın ve sikime bineceksin."

Ona göz kırpyorum. Yardım almadan o şeyi herhangi bir deliğime nasıl sığdıracağımı bilmiyorum.

"Merak etmeyin, küçük anal sürtüğüm için biraz kayganlaştırıcı getirdim."

O kıcımın içindeyken ne kadar sert boşaldığımı hatırladıkça yanaklarımın kızardığını hissediyorum.

"Tırman ve küçük amını karnımın üzerine oturt. Ben fişinle ilgileneceğim ve kıcını yağlayacağım."

Talimatlarını otomatik olarak yerine getiriyorum. Endişe ve daha küçük bir beklenti içinde titriyorum. Bir çeşit siyah tüpe uzanıyor. Bahsettiği kayganlaştırıcı bu olmalı. Onu ilk kez görüyorum. Duraklıyor ve havluya geri koymadan önce bana bakıyor.

"Önce korkunun bir kısmını çözelim. Yüzüme otur. Kukunu yüzümde istiyorum."

Gözlerim şaşkınlık ve şok içinde açılıyor. Vücudum onun talimatını yerine getirmek için hareket ederken başka bir şey düşünecek zamanım olmuyor. Ellerimi başının üstündeki serin çimenlere koyarken kalçalarımın yüzünün etrafında titrediğini hissediyorum. Sakalının sertliğini uyluk içlerimde hissedebiliyorum. İri elleriyle iki kık yanağımı kavradıktan sonra amımı ağzına ve diline doğru kaydırıyor. Bu his karşısında sessizce nefes alıyorum. Deliğimi dillerken beni yüzüne bastırıyor, dudakları ve dişleriyle amımı yalıyor ve adeta yiyor.

Tamam. Buna alışabilirim.

Uzun diliyle beni bıçaklamaya devam ederken elleri yanaklarımı ayırıyor. Bu noktada, benden istese bile hareket edebileceğimi sanmıyorum.

Tamamen çekip çıkarırken eli tıkacımın ucuna ulaşıyor. Ağzına almadan önce klitorisimi yalarken yüzünü yukarı doğru hareket ettiriyor. Farkına varmadan bir elinin kıcımdan ayrıldığını hissediyorum. Parmaklarını kayganlaştırıcı ile kıcımın içine sokuyor. Yüzünü ve parmaklarını aşağı doğru itiyorum, ikisini de sürmeye çalışıyorum. Parmakları kalçalarımı kazıyor, hareketlerimi sabitliyor.

Ellerim de vücudum gibi çimlerin üzerine çöküyor. Zaten ezilmiş burnunu hatırlıyorum ve hızla tekrar ayağa kalkmaya çalışıyorum. Belli ki umurunda değil.

amımı yemeye devam ediyor. Beni yüzünde aşağı yukarı kaydırmaya devam ediyor. Sadece kaba sakalının verdiği his bile her tarafına boşalmam için yeterli sürtünme. Kalçalarım elmacık kemiklerini kafatasının içine doğru itmeye çalışırken, beni vücudundan aşağı çekiyor. Memnuniyetsizliğimi homurdanıyorum. Yüzü şimdi göğüslerimde, onlarla ziyafet çekiyor. Kopardığım otlarla kaplı ellerime bakıyorum. Ellerimi omuzlarına koyuyorum. Her yeri çok sertleşmişti.

Aletini kıcımda hissediyorum. Islak hissediyorum. Ben yüzüyle meşgulken kayganlaştırıcı kullanmış olmalı.

Yukarı doğru itmeden önce kıcıımı sikinin üzerine çektiğini hissedebiliyorum, sikinin başını göt deliğimin içine kaydırıyor. Omuzlarını kavriyorum.

"Sikimin üzerinde kendini becerirken bana bak. Beni boşaltmak için deliğini kullan."

Gözlerine bakıyorum. Sözleri sert geliyor ama gözleri arzu ve başka bir şeyle parlıyor. Kendimi çoktan onun sikinin üzerine ittiğimi, kendimi onun sikine dayadığımı fark etmiyorum. Kalın, sert sikinin içime girdiğini hissettiğimde gözlerim açılıyor. Hiçbir şey ilk seferki gibi hissettirmiyor. O zaman acı vermişti.

Kalçalarımı kullanarak beni tamamen sikinin üzerine oturtmadan önce bana gülümsüyor. Gözlerimi kapatıyorum ve sessizce nefes alıyorum.

"Gözler üzerimde."

Gözlerimi açıyorum ve tekrar ona bakıyorum.

Kalçalarımı bıraktı. Ona daha fazla gömülmenin mümkün olduğunu düşünmüyordum, ama o yanıldığımı kanıtladı, çünkü onun üzerinde doğrulurken taşaklarının kış yanaklarıma değdiğini hissedene kadar kendimi onun horozundan daha da aşağıya batırdığımı hissediyorum. Elleri göğüslerime kayıyor ve her bir meme ucumu emmeden önce ikisini birlikte sıkıyor, o kadar sert ki nefes almaya çalışırken boğuluyorum. Beni sikinin üzerinde hareket ettirmek için göğüslerimi kullanmadan önce meme uçlarımı sertçe çimdikliyor.

"Kıçını sikimin üzerine olabildiğince sert indirmeni istiyorum. Sürtük göt deliğinin dolması için kızışmış bir orospu gibi nefes nefese kalmanı istiyorum."

Vücudum onun talimatlarını uygularken gözlerim onun üzerinde kalıyor. Bir aşağı bir yukarı vuruyorum. Tırnaklarımın üzerinde çizikler bırakacağından eminim ama şu anda bunu umursayacak durumda değilim. İstesem de gözlerimi yüzünden ayırabileceğimi sanmıyorum. Kalçalarını aşağı yukarı iterken gözleri zevkle kapanıyor. İçime daha da sert giriyor. Bizi ritmimizle senkronize tutmak için göğüslerimi kullanıyor.

"Evet. O iğrenç küçük sik deliğiyle sikimi sikmeye devam et. Sikimdeki tohumu sıkmanı istiyorum Joy."

İğrenç sözleri benitahrik ediyor. Bana emrettiğigibigözlerimi yüzünde tutuyorum. Nefes nefese kaldığımda orgazmımın başladığını hissedebiliyorum Ona sertçe binmeye devam ediyorum. Bir elini göğsümden amıma doğru indirirken gözleri açılıyor. Parlak beyaz bir ışık görene kadar klitorisimi sertçe ovuyor. Parmaklarının ve sikinin her tarafına boşalırken birinin orgazmdan ölüp ölemeyeceğini merak ediyorum. Kıçımın onun horozunun etrafında kasıldığını hissettiğimde beni becermeyi bırakmıyor. Birkaç dakika sonra içime fışkırıyor, beni doldururken inliyor. Parmakları kalçalarımı ısıyor, kalçalarını benimkilere doğru sallarken beni sikinin üzerinde tutuyor. Sanki içimde olabildiğince derine inmek istiyor gibi. Sıcak tohumunun tekrar içimde patladığını hissetmeden önce horozu tekrar seğiriyor. Yüzümü boynuna gömerek onun üstüne düşüyorum.

"Hayır, orgazmdan ölemezsin. Evet, tohumlarımı sahip olduğun her deliğin derinliklerinde istiyorum. Yarın o amcığın sırası gelecek." Nefes alış veriş normalde dönerken bana söylüyor.

Lanet olsun. Dayanıklılığı bambaşka bir şey. Hâlâ harap bir haldeyim, terliyorum ve onun üstünde nefes nefese kalıyorum, siki hâlâ içimde kaya gibi sert. Vücudum onun üzerinde rahatlıyor. Gözlerimi kapatıyorum, sıcak güneşin altında onun sıcak boynuna sokuluyorum.

Bölüm 13

Elias

Joy'un yüzüne bakmak için başımı geri çekiyorum. Ağzı hafifçe açık bir şekilde uyuyor. Omzuma az miktarda salya damladığını fark ettiğimde kıkırdamadan edemiyorum. Onu unutulana kadar becerebileceğimi bilmek güzel. Düşüncelerini okumanın ne kadar eğlenceli olabileceğini hiç hayal etmemiştim. Eğer dilsiz olmasaydı, bu yöntemi asla kullanmazdım. Jane Montague'dan dört ya da beş kuşak ötede, ama benim için mükemmel biri.

Tohumlarımın onun doldurulmuş küçük göt deliğinden leğen kemiğime damladığını hissediyorum. Bu beni daha da sertleştiriyor. Tüm tohumlarımı yarın onun için saklamam gerekiyor. Onu ilk yumurtlama döngüsünde doğuracağımdan emin olacağım. Botlar çoktan laboratuvardan ekipmanları getirdiler. Bir bottan havlu alırken, daha fazla talimat bıraktım. Joy derin uykusunda huzur içinde üzerimde yatarken ona bakıyorum. O kocaman parlak yeşil gözlerini benden ayırmazken çok sert boşalmıştım.

Son iki gündür ona fazla yüklenmediğimi bilmiyor. Onu sikimle yeni tanıştırdım. Yarından itibaren bir görevdeyim. Yatak odamdan çıkmayacağız, tabii amcığı için bir Med-Bed seansı değilse.

İki kolumu da beline doladım. Hâlâ şişmanlamaya ihtiyacı var. Yiyecekleri hâlâ yoğun besin ve kalori içeriyor. İçecekleri doğurganlık ilaçlarıyla dolu. Ne olursa olsun, beni terk etmeyecek. Birbirimizi bağlamak için eski günlerin geleneklerine bakmam gerekebilir. Merkezi Birim Yapay Zekası'nı kullanarak adamlara bunu sormak için güvenli bir mesaj gönderiyorum.

İlk cevap veren Artem oldu.

Evet. Onunla evlenmelisin. İfadeler ve gelenekler indirilebilir. Töreninizi görüntülü arama ile gerçekleştirebilirim.

Artem'in bunu çoktan araştırmış olmasına şaşırdım. Aramızdaki karanlık at o. Shou'dan daha az konuşuyor. Hayal meyal annemle babamın evli olduğuna dair bir şeyler hatırlıyorum, bu yüzden piç olmadığımı emindim.

Teşekkürler.

Ona cevap veriyorum. Bu implantlar çok kullanışlı. Parlak güneşten kaçınarak gözlerimi kapatıyorum. Kollarım hâlâ Joy'un beline kenetlenmiş durumda. Yarın bütün gün onu becereceksem ben de biraz kestirebilirim.

Çarşafı Joy'un vücudundan aşağı çekiyorum. Sadece üç gün oldu ve kızı daha kıvrımlı görünüyor. Günde üç öğün yemek ona yardımcı oluyor gibi görünüyor. Dün gece yatak odasına geldiğinde tüm ekipmanlara bakmıştı. Tüm kayışları ve sehpanın konumunu kavramadan önce şaşkın görünüyordu. Sonunda korkuyla baktı. Her düşüncesini duyabiliyordum. Tahta küreğe karşı özel bir nefreti var. Onu suçlamıyorum. Umarım yakın zamanda bana tekrar kullandırmaz. Burnum için Med-Bed'i hiç kullanmadım. Kırık değildi ve onun ısırık izi dövmem gibi. Küçük ateşli damızlığımın içindeki tüm mücadeleyi hatırlamak istiyorum. Ailesi için duyduğu endişeyi hissedebiliyorum. Kabinlerdeki insanlar onun ailesi değildi. Yüzbaşılar tüm bölgeyi didik didik aramıştı. Ve Joy'un DNA'sıyla eşleşen bir DNA bulunamadı. Ona henüz söylemedim. Doğru zamanı bekleyeceğim.

Joy uykusunu seviyor.

Kıç yanaklarının kabarıklığı boyunca ona yankılanan bir tokat atmadan önce horozumu kışından uzaklaştırıyorum. Et üzerine etin tatmin edici yüksek çatlağı sadece horozumu daha da sertleştiriyor.

Sarsılarak uyanıyor ve gözleri bana hançer gibi saplanmadan önce kıcını ovuşturuyor. Eminim bana dönük olsaydı, başını tekrar yüzüme doğru fırlatırdı.

"Damızlık tezgahının üzerine çık. Vakit geldi."

Bana göz kırparken ateş gözlerini terk ediyor. Yemin ederim kara kedi gibi yeşil gözleri var. Dilsiz olabilir ama gözleri ve yüzü çok etkileyici. Şimdi temkinli görünüyor. Düşünceleri yavaş yavaş süzölmeye başlıyor.

Oh, Tanrım. Şimdi ne olacak? O aptal bankta bana işkence edecek.

Ayağa kalktı ve banka doğru yürüdü. Tereddüt etmesinden nasıl kalkacağını bilmediğini anlayabiliyorum. İlk kez sırtüstü yatmasını istiyorum, böylece yüzünü ve amını izleyebileceğim. Ayağa kalkıp sehpayı ayarlıyorum, alt bar çerçevesini en yüksek seviyeye çıkarıyorum. Bu bacaklarını açmak için mükemmel olacak.

"Koltuğa kayın. Çerçeve ayak bileklerini bağlamak için. Seni güzelce ve genişçe açmam gerekiyor."

Yumuşak pembe dudakları aralanıyor. Yaklaşıyorum, dilimi ağzına sokuyorum, benden uzaklaşmaması için başının arkasını tutarak onu derinden öpüyorum. Dili, benimkine karşı okşamadan önce tereddüt ediyor. Bir elimle kıcının yanağını tutup onu sikime yaklaştıırken sert sikimi karnına. Sikimdeki zonklama ağrısını hissedebiliyorum. Dünece onu becermekten kendimi alıkoydum. Tüm tohumlarımı onun amcığı için saklamak istedim. Sabrım tükendi.

Geri çekilip onu siyah ve gümüş renkli banka doğru itiyorum. Çerçeveye tırmanıyor ve sırt üstü yatıyor. Baş koltuk başlığının üzerinde, vücudu koltuğun en kalın yerinde. Bacakları aşağı sarkarken kıcı koltuğun kenarında. Bacaklarını yerinde kilitleyen yastıklı bağları kullanmadan önce onları teker teker kaldırıyorum. Aşağıya baktığımda amı tamamen açıktı. Bacaklarını gövdesine doğru itmek için yan taraftaki kolu kullanıyorum. Bu kıcını koltuğun kenarından daha da itiyor.

"Kollarını kolakta tut. Ellerini tutmadığım için beni pişman etme."

Sanki hayatı buna bağlıymış gibi parmaklarıyla yastıklı kolakları kavradığını gördüğümde yavaşça başını sallıyor. Ona kaşlarını çatıyorum.

"Ellerini bağlamamı ister misin?"

Tekrar başını sallıyor. Gözlerini benden ayırmıyor.

Şaşkınlığımı yüz ifademden uzak tutmaya çalışıyorum. Bunu pek başarabildiğimi sanmıyorum. Belki de benim onun vücudu üzerinde her türlü kontrole sahip olmayı sevdiğim kadar o da benim ona hükmetmemden hoşlanıyordur. Onu becerirken düşündüklerini hatırlamaya çalışırken konsantrasyon içinde kaşlarını çatıyorum. Onu becerirken düşüncelerine daha fazla odaklanmam gerekebilir. Ellerim otomatik olarak bileklerini kolaklara bağlıyor. Onu incelemek için geri çekildiğimde, ıslak küçük amının parladığını fark ediyorum.

"Azgın bakire amcığın şimdiden ilk siki için ağlamaya başladı

mı?" Parmaklarımı ıslak amının üzerinde gezdiriyorum.

Soruma cevap vermedi.

Elimi geri çektim ve amına sertçe vurdum. Uyarılmışlığının parmaklarımı tekrar kapladığını hissedebiliyorum. Hızla başını sallarken gözleri hemen benimkilere takılıyor.

Onun pembe am dudaklarına bakıyorum. Ona sırtıtıyorum.

"Sanırım amının tokatlanması hoşuna gitti, Joy."

Gözleri büyüyor ama başını sallamıyor.

O kelimeyi yine kullanıyor, işkenceci. Benim hakkımda böyle mi düşünüyor? Düşünüyorum. Sanırım öyle. Eğer onu sikim için bu kadar azdırmasaydı, belki de ona bir şans verirdim.

"Joy, sanırım sana eziyet etmemden hoşlanıyorsun."

Dudaklarını endişeyle yalayıp yutkunmasını izliyorum ve gözlerimi boğazındaki yara izine dikeyyorum. Artık onu kusurlu olarak görmüyorum. Aksine, sakatlığı onu daha da güçlendiriyor. Nefes alıp vermesi ağırlaştıkça göğüsleri inip kalkıyor. Keşke daha sabırlı olsaydım da ilk seferimizi daha yavaş atlatabilseydim. İkinci ya da üçüncü seferde olabilir.

Elimi geri çekiyorum ve kışının koltuğunda seğirdiğini görene kadar ıslak küçük amcığına dört kez daha vuruyorum.

Hiç tereddüt etmedim. Kendi uyarılmasını kayganlaştırıcı olarak kullanarak sert sikimi amının üzerine vuruyorum. Onu yırtıp açarken beni izlemesini istiyorum. Bankın diğer tarafındaki kolu kullanıyorum. Her şeyi görebilsin diye koltuğunun arkasını yukarı kaldırıyorum. Bu sadece bacaklarını gövdesine yaklaştırıyor.

Sikimi birkaç dakika boyunca açık kedi dudaklarına doğru ittim. İşim bittiğinde, sikim sıırıslıklam olmuştu.

"Ne kadar şanslısın, Joy? Küçük sürtük amcığın sikim için çok çaresiz. Kayganlaştırıcıya bile ihtiyacımız yok."

Yanaklarının pembeleşmesini

izliyorum. "Gözlerini amından

ayırma Joy."

Bunu horozumu tutmadan ve sıcak, sıkı deliğine itmek için horozumun ucunu kullanmadan önce söylüyorum. Ona bakıyorum ve o hala aşağıya bakıyor. Bariyerine çarpana kadar kendimi santim santim içine itiyorum.

"Biliyorsun, Joy. Senin içinde sadece benim aletim olacak. Günlerinin geri kalanında taşıyacağın benim çocuklarım olacak. Hayatının geri kalanında her gün benim tohumumu alacaksın. Artık buna alışsan iyi olur."

Ona sertçe sokulurken çerçeveyi kavriyorum, aletimin dayanıksız bariyeri ittiğini hissediyorum. Birkaç kez soluk soluğa kaldığında kendimi hâlâ onun içinde tutuyorum. Gözleri birleşmiş bedenlerimizden ayrılmıyor.

"Aferin kızıma."

Sözlerim üzerine amcığı sikimin etrafında kasılıyor. Hafif bir sıvı fişkırması hissediyorum. Gözlerim amından kışına doğru akan küçük kan damlasını takip ediyor. Sikimi çekiyorum ve bakire kanıyla kapladığını memnuniyetle görüyorum. Dün gece onun popo tıkacını çıkarmıştım. Bugün sadece onun güzel küçük amcığının içindeki her hissi hissetmesini istiyorum.

Sikimi amına sokup çıkarıyorum ve onu kıpkırmızı yapıyorum. Kendimi onun dar küçük deliğine geri itmeden önce. Taşaklarımı kolaylıkla onun derinliklerine batırdım.

"İlk horozunu bu kadar iyi alan iyi bir kız mısın, Joy?" Boğuk bir sesle soruyorum.

Hâlâ bana bakmıyor ama hafifçe başını sallıyor. Yastıklı koltukta kıpırdanmaya çalışıyor.

Göt deliği zaten dardı ama amcığı daha da iyi hissettiriyor. Sanki deliği sadece benim için yapılmış gibiydi. Geri çekilip sikimi içine sokuyorum ve tekrar emmesini izliyorum. Islak amcığını yumruklamaya başlamadan önce çerçeveyi olabildiğince sıkı kavriyorum. Kafamdaki tek düşünce, tohumumu onun serviks açıklığının derinliklerine sokmak. Şişmiş klitorisile oynamak için aşağı uzanıyorum. Başparmağımı kullanarak sertçe ovuyorum. Sikimin etrafında başka bir sıvı fişkırması hissediyorum. Onu sert bir tempoda becermeye devam ediyorum. İçindeki her itişte beni çok sıkı kavriyor.

"Benim için boşal, Joy. Sikimin her yerine boşal. Tohumumu amının derinliklerine al." Nefes nefese ona seslendim.

İnsan ya da klon, daha önce hiçbir şeyi bu kadar sert sikhemiştim. İçindeki her itişte, etlerimizin tokatlarını ve zemine sürtünen bankın hafif hareketini duyabiliyorum. Amına girip çıkmaya devam ederken taşaklarımın sıkılaştığını hissedebiliyorum. Amcığı sikimin etrafında kasılırken başını arkalığa doğru atarken boğuk bir ses çıkarıyor. Amcığı beni bir mengene gibi tutuyor. Sıkı kavrayışını itiyorum ve kendi çığlığımla gitmesine izin veriyorum, çünkü sıcak tohumumun darbeler halinde içlerine püskürtüldüğünü hissettiğimde onun içinde derin bir şeye çarptım. Her seferinde

sikimi sıkıştırıyor, sikimi amının derinliklerine daha fazla tohum
a t m a y a zorluyor.

Kendimi dik tutmak için elimi çerçeveye koyuyorum. Bu beni neredeyse bayıltan ilk am. Sonraki birkaç seferin yatakta olması gerekiyor. Onun dağınık amına bakıyorum.

Lanet olsun. Onu tıbbi yatağa götürmeliyim. Önce kendime gelmek için birkaç dakikaya ihtiyacım olabilir.

Ona bakıyorum ve gözleri kapalı, beni gülümsetiyor. İnanılır gibi değil. Uyuyor. Saç telleri terden sıırıslam olmuş. En azından bitkin hissedenden tek kişi ben değilim. Ayak bileği kemiğini öpmeden önce ayak bileklerini okşuyorum. Onu rahat ettirmek için bacaklarını açıyorum. Med-Bed bekleyebilir. Onu yatağa yatırıp temizlemem gerekiyor. Bileklerini çözerken bir şey fark ettim. Onun sesini duymak istiyorum. Yüzü uykusunda çok huzurlu görünüyor. Kalbim sanki göğsümden çıkacakmış gibi atıyor. Duygularımın derinliği karşısında panikleyerek nefes almaya çalışıyorum.

Sikeyim.

Umarım beni parmağında oynattığını asla öğrenmez.

Bölüm 14

Neşe

Med-Bed'de yatıyorum. Son bir hafta içinde dördüncü kez. Bu sefer farklıydı. Elias bana boğazımı tedavi ettirmek isteyip istemediğimi sordu. Önce tereddüt ettim ve işe yaramazsa diye biraz da korktum. Benimle ilk tanıştığında bana kusurlu demekten büyük keyif almıştı. Engelim nedeniyle her zaman herkesten daha fazla çabalamak zorunda kaldım. Sadece büyükannem, ailem ve Carrie bana hiçbir zaman bir tür mutantmışım gibi davranmadı. Ondan sonra biraz tuhaflaştı ve elimi tutmaya devam etti. Yemin ederim, eğer onun tam bir pislik olduğunu düşünmeseydim, eminim suçluluk duyardım. Dövmemin güzel desenlerine baktım. İlk başta markayı beğenmemiştim ama renkleri ve tasarımı çok sevdim. Onunkine benziyor ama benimki daha kadınsı.

Med-Bed ötüyor. İşin bittiğini anlayacak kadar çok girdim. İhtiyacım olmadığı halde beni buraya itip durdu. Ağrım olduğuna ikna olmuştu. Hassas olabilirdim ama hiç acı çekmedim. İlk seferden sonra bile. Geçen hafta gece gündüz defalarca sikti beni. Benden uzak kaldığı tek zaman bir toplantı içindi. Bir saat içinde geri geldi ve beni tekrar uyuyana kadar becerdi.

Kafamı kaldırdığımda onun orada durduğunu gördüm. Kapağı açtı. Eliyle beni oturur pozisyona getiriyor. Gözleri benimkilere dikilmişti. Dudağımı ısırıyorum.

"Senin adın ne?" Dudaklarında küçük bir gülümsemeye soruyor.

Ben de ona gülümseyerek karşılık verdim. Tanıştığımızda bana sorduğu ilk soru buydu.

"Joy Montague." Mırıldanıyorum. Ses tellerimi on yıldan fazladır kullanmıyorum. Sesim yaşlı bir kurbağa gibi çıkıyor.

Elias birkıkırdaması çıkarıyor Beni dürtmeden önce kolunu omzuma doluyor.

"Yine de sevimli bir kurbağa."

"Carrie mi?"

Bana ailemin iyi olduğunu söylemişti. Sorduğumda Carrie'den bahsetmemiştir.

"O iyi. Teğmenim Roscoe ile eşleştirildi."

Yüksek sesle sormuyorum ama onu görmek istiyorum. İsteğimi kabul etmiyor. Onun yerine akşam yemeğinde ne olduğuna odaklanıyor. Hayal kırıklığımı dizginlemeye çalışıyorum. Carrie'yle ilgili benden bir şey sakladığını hissediyorum.

Akşam karanlığında minderli bankta oturup dışarıya bakıyoruz. Obedire'nin etrafındaki ışıklandırma çok güzel. Eski şehirleri keşfetmeyi ya da okyanusu görmeyi çok isterdim. Büyükanem hiç görmemiştir. Sadece Jane'in bize bıraktığı orijinal kitaplarda anlatılmıştı. Umarım annem hepsini drone saldırısından korumuştur.

"Eğer duvarların ötesini görmek istiyorsan, bunu ayarlayabiliriz." Elias kulağıma mırıldanıyor.

Başımı çevirip ona bakıyorum.

"Gerçekten mi?" Heyecanla sordum. Sesim artık cırtlak değil. Yine de yüksek sesle konuşmayı sevmiyorum. Yeniden bir sese sahip olmak hâlâ çok tuhaf hissettiriyor. Ona baktığımda birden burada başka neler olduğunu hatırlıyorum. Yeraltı köleleri. Gitmemiş olsaydık ne olacaktık. Başımı tekrar pencereye doğru çeviriyorum.

O cevap vermeden önce. Bir sonraki sorumu soruyorum.

"Carrie yeraltında mı?"

Ağır ağır iç çektiğini

hissediyorum. "Şimdilik.

Evet."

"Şimdilik mi?"

"Joy, sen buraya geldiğinden beri gün ışığına çıkan pek çok şey var. Benim farkında olmadığım meseleler. İlk sektör lideri olarak, geleceğe değişim getirmek istiyorsam dikkatli davranmak zorundayım."

"Bu seni daha az hıyar mı yapacak?" Kıs kıs gülererek sordum.

Kolları belime dolanırken arkamdan hırladığını duyuyorum. "Hayır. Bu saçmalığa hayatının sonuna kadar katlanacaksın. Belki de kürekle ilgili bir hatırlatmaya ihtiyacınız var mı?"

"Hayır. Özür dilerim. Lütfen, o korkunç şeyi bir daha görmek istemiyorum."

Öpmeden önce saçlarımı boynumdan çekip dudaklarıma doğru ilerliyor, elleri önüme geliyor ve göğüslerimi avuçlarının arasına alıp acıyla sıkıyor.

"Kıyafetlerini çıkar ve git bankının üzerine eğil."

Komutuna uyarak hemen doğrulduğumda omurgamda bir ürperti hissediyorum. Elbisemin bağlarını çözdükten sonra çıkarıp bankın altına serdim. Daha önce hiç görmediğim çeşit çeşit ayakkabılar da dahil olmak üzere bana koca bir gardırop almıştı. Çoğunun üzerinde yürüyemiyorum bile. A l t l a r ı n d a n silahlar çıkıyor. Unuttuğu tek şey iç çamaşırı.

Siyah ve gümüş banklara doğru ilerliyorum. Bu düzenekte beni birçok pozisyona soktu. Bankın üzerine tırmanıyorum ve tutamaklara tutunmak için altıma uzanıyorum. Bank başımı aşağı doğru eğerken

Kıçımı bankın kenarına doğru havaya
dolgularına çarpıyor.

Göğüslerimderi

Arkamdan giysilerini çıkardığını duyuyorum.

Ellerini tüm sırtımda gezdirmeden önce kış yanaklarımı boynumun arkasına kadar ovuşturduğunu hissettiğimde sıçıyorum. Kıçımı sertçe tokatlıyor. Küçük çığlığım ağzımdan kaçmadan önce ses odanın etrafında yankılanıyor gibi görünüyor.

"Lütfen, Elias."

"Mmm. Lütfen ne, Joy? Daha sert mi istiyorsun? Yoksa elimden amının acımasını mı istiyorsun?"

"Bilmiyorum."

Birkaç dakika boyunca kış yanaklarımı tokatlamaya devam etti. Gidonu tutarken nefesim kesiliyor. Acıyan kıçımı ovmaya çalışmam onu daha da kızdırıyor.

"İşte, şu amcığına bak tezgahın her tarafına damlıyor. Fazla sürmüyor, değil mi Joy?" Benimle alay ediyor.

Başımı eğiyorum ama kafamı sallıyorum.

"Hamile kaldığında, o küçük göt deliğini bu bankın üzerinde sikeceğim. Boynunu bağlayacağım ve sikimin her santimini boğazının derinliklerinde yutmanı sağlayacağım. Tohumlarımı göğüslerinin her tarafına püskürteceğim ve son damlasına kadar yalatacağım."

O iğrenç sözlerini söylerken zihnimden canlı görüntüler geçiyor. Kalçalarım bacaklarımın arasındaki derinin etrafında sıkışıyor. Bir eliyle saçlarımı kavrayıp, saçlarımı ve başımı geriye doğru çekerken bacaklarını arkamda hissediyorum.

"Bunu ister miydin, Joy? Seni küçük pis bir sürtük gibi kullanmamı ister misin?"

"Evet." Kısık sesle haykırdım.

"Güzel. Çünkü hepsini ve daha fazlasını

yapacağım." Sikini amımda hissediyorum.

Başını içime sokup çıkarıyor. Ne kadar kıvranmaya ya da geri itmeye çalışırsam çalışayım, daha derine inmiyor.

"Bu amcığın içine bir yük daha sokmamı ister misin Joy?"

"Evet, lütfen."

"Görgü kurallarını hatırlaman ne güzel. Tohumum için neden bu kadar ateşli hissettiğini biliyor musun? Buraya geldiğinden beri doğurganlık ilaçları kullanıyorsun."

İçime bir santim daha iterken nefes nefese kalıyorum. Beni tekrar uyuşturmasına neden şaşırmadım?

"İyi bir kız gibi tohumumu alacak mısın?"

"Evet! Evet, lütfen. Elias. "Neredeyse tekrar içimden çıkarken haykırıyorum.
Beni terk etmesini engellemek için ona sıkıca sarılmaya çalışıyorum.

"İşte bu, bebeğim. Amını kullanmanı ve tohumlarımın her damlasını sıkmanı istiyorum." Ellerinden biri kalçamın üzerinde dururken söylüyor.

Sikinin on santimini içime sokarken hiçbir uyarı almıyorum. Tamam. Bundan sonra Med-Bed'e ihtiyacım olabilir. Acaba beni o kadar derinden sikebilir mi? Şu anda nefes alamadığım için akciğer fonksiyonlarımı etkiliyor.

Eli saçlarımda sıkılaşıyor ve başımı dik tutuyor. "Az

önce sana ne yapmanı söyledim?"

Tüm iç kaslarımı kullanıyorum ve o yüksek sesle inlerken sikini sıkıyorum.

Her iki eli de kığımın yanaklarını kavrayıp onları birbirinden ayırırken eli saçlarımdan ayrılıyor ve geri çekilip kendini tekrar aynı derinlikte içimde beceriyor. İçime her girdiğinde onu olabildiğince sert kavırıyorum.

Ona sik dedikten sonra alacağım sik buysa, bunu daha sık yapabilirim.

Kıçımı tekrar tokatladı.

"Hiç sanmıyorum, Joy. Sikimin her yerine boşalmak istiyorsun, değil mi?" Bu hileli bir soru mu?

Her seferinde hızını artırıyor, kalçaları ağrıyan kıçıma çarpıyor. Diğer yanağıma da aynı sertlikte tokat

atıyor. "Evet. Evet, istiyorum."

Kendimi tekrar onun sikinin etrafında sıkıyorum. Eli altıma uzanıyor ve amımı okşuyor ama klitorisime dokunmaktan kaçınıyor. Sadece biraz daha fazlasına ihtiyacım var. Orgazmımın başlangıcını hissedebiliyorum ama o bunu benden saklıyor.

Oh, Tanrım. Bu yeni bir işkence şekli.

"Elias, lütfen boşalmama izin ver." İtişlerinin arasında haykırıyorum.

"Burada benimle kalacak mısın Joy? Bir aile olacak mıyız? Bebeklerimizi birlikte büyütecek miyiz?"

Tereddüt ediyorum. Sahip olmak istediğim şey bu olmadığı için değil. Bana sorduğu için. Bu konuda bir şey çok özel görünüyor.

Kalın siki içime girmeye devam ederken parmakları klitorisimin üzerinde hafifçe geziniyor. Zihnim bulanıklaşıyor.

"Evet. Evet. Boşalacağım. Sadece boşalmama izin ver, lütfen."

Sonunda klitorisimi daireler çizerek ovuyor, diğer eli iç uyluğumu o kadar sert kavırıyor ki moraracağımı biliyorum ama derin itişleriyle birlikte acının ısırtığı beni kenara itiyor ve orgazmımın vücudumu parçaladığını hissettiğimde rahatlayarak hıçkırıyorum. Amımın onun sikinin etrafında darbeler halinde sıkıca kasıldığını hissediyorum. O inerken parmakları kalçamın etrafında sıkılaşıyor, sıcak tohumunun içime sıçradığını hissettiğimde horozu içimde seğiriyor ve sarsılıyor. Sanki

Uzun süre içime boşalmaya devam ediyor. Sırtımın üstüne çöküyor,
amım hala kalın sikinin etrafında kasılırken inliyor.

"Sanırım beni öldüreceksin, kadın."

Cevap verecek durumda değilim. Bankta uyumak zorunda kalabilirim.
Vücudum hareket edemiyor.

Bölüm 15

Elias

Henüz kalkamayacağımı itiraf edecek kadar erkeğim. Derin nefesler alırken bedenlerimiz arasındaki ıslığı ve teri hissediyorum. Sıkımın onun içinde seğırdiğini hissediyorum. Şimdiye kadar içinde olmaktan zevk aldığım en ateşli, en sıkı amcığa sahip. Dağınık saçlarına gülümsüyorum. Sanırım teklifim iyi gitti.

"Med-Bed."

"Hayır, hayır. Sadece uyumak istiyorum, lütfen. Yarına kadar bekleyebilir." Joy boğuk bir sesle inliyor.

Sesi hiç de rahatsız edici değil. Diğer insanlar kadar çok konuşmuyor. Tatlı ses tonu arkadaşının gibi tiz ve yüksek değil. Omzundaki dövmenin üst kısmını öpüyorum, sonra onu dik tutuyorum, hâlâ sıkımın üzerinde. Onu yatağa taşıırken kollarım ortasına dolanıyor. Yorganları itip yatağa oturduktan sonra bizi yan yana yatırıyorum, bedenim onunkini arkadan sarıyor.

"Gerçekten sıkını içimde tutacak mısınız?" Yorganı bu kez üzerimize çektiğimde uykulu bir şekilde mırıldanıyor.

İki kolumu da onun küçük beline doladım.

"Evet. Bu ileride yeni bir rutin olacak. Sen benim yeni saksom olacaksın. Bu şekilde, gecenin bir yarısı sikişmek için uyanırsam, seni rahatsız etmem gerekmeyecek. Aynı şey sabah odunum için de geçerli."

Cevap vermeyince eğilip yüzüne bakıyorum ve uyuyakalmış olduğunu görüyorum.

Tipik.

Küçük üreme partnerimi kucaklarken ışıkların kapanmasını istiyorum. Yakında karım olacak.

Joy'un küçük kıcını kaya gibi sert horozumun üzerine geri itmesiyle uyanıyorum. Uykulu bir şekilde kendimi onun ıslak küçük deliğine doğru iterken elim kalçasında. Gözlerimi açtığımda panjurlar hala kapalı olduğundan oda yarı karanlıkta. Saçları birbirine karışmış, aramızda bir kargaşa yaşanıyor. Üstüne çıkarken onu ön tarafına doğru yuvarlıyorum.

"Bacaklarını aç ve dizlerini altına çek, Joy."

Bacaklarını açıyor ve dizlerini altına alabilmesi için kalçalarını yukarı kaldırarak ona yardım ediyorum. Kendimi dışarı çekiyorum ve ikimizin de dün gecedен kalma döllerinin sikime bulaştığını görebiliyorum. Yastıklar iniltisini bastırırken yumuşak bir vuruşla içine geri kayıyorum.

"Sen çok iyi bir kızsın, Joy. Bütün gece sikimi içinde tuttun. Bir ödülü hak ediyorsunuz."

Kıcını ayırıyorum ve büzüşmüş küçük deliğini ovmadan önce göt deliğine tükürüyorum. Bütün hafta onun amina odaklandım. Bu daracık deliği tekrar gevşetmem gerekiyor. İşaret parmağımın ucunu deliğinin içine sokuyorum. Yavaşça dışarı çekerken benim için açılmasını izliyorum ve onu horozumun üzerinde tutarken daha derine itmeye devam ediyorum, kıcına tekrar tükürmeden önce kalçalarımı ileri geri sallıyorum. Parmağımı çekiyorum ve bu sefer iki parmağımı içine sokuyorum. Sıkı küçük kıcının onları almak için zorlanmasını izliyorum.

İnliyor ve kendini geriye doğru itiyor.

"Küçük vahşi bir hayvan gibisin, Joy. Sana verdiğim her şeyi alıyorsun."

Parmaklarımla g t deliğini sikerken geri çekilip içine daha sert giriyorum. Her iki deliğinin de beni almasını izlemek gördüğüm en seksi şeydi. G t deliği parmaklarımı yutmaya devam ederken amcığı sikimi ıslatmaya devam ediyor.

"Ben o daracık deliklerinizi sikerken amınızı ovun ve meme u larınıızı sıkın."

Tutarsızca bir şeyler mırıldanıyor, zihni bile rastgele kelimelerle karmakarışık görünüyor.

Elleri talimatlarıma uymak için hareket ediyor ve yüzünü yastığın yan tarafına doğru kaydırıyor. Gözleri hâlâ kapalı.

"Dün gece benim küçük horoz kolum olmak hoşuna gitti mi Joy?"

Delikleri sikimin ve parmaklarımla etrafında sıkıla ırken içimde bir tatmin dalgası hissediyorum. Onunla edepsizce konu mama bayılıyor.

"Bahse girerim iki deliğinin de tıkanmasını istemi sindir. Sana yine küçük tıracını getirelim mi? Bu deliği de benim için açık turalım mı?"

Ba ını yastığın üzerinde oynatıyor, ba ını

sallıyor. "O zaman bu delikleri benim için açık

turalım."

Elimdeki i e odaklanıyorum. Pembe,  i mi  amına sokmaya devam ettikçe sikim zonkluyor. Amının dudakları parlıyor. Amına girip çıkmaya devam ederken parmaklarımı g t deliğinin derinliklerinde tutuyorum. İlk  ocuğumuzu taşıması uzun sürmeyecek.

Kendimi onun içine daha derin ve daha sert bir şekilde sokarken onu yerinde tutmak için parmaklarımı g t deliğinde kullanıyorum. Amının sikimin etrafında çırpındığını hissediyorum.

"Meme u larınıı daha sert  imdikle. Eğer yapmazsan, onları tekrar sıkı tıracadığım."

Sikimin her tarafına boşalması için tek gereken buydu. Parmaklarımı kışından çekiyorum ve kış yanaklarını kullanarak onu sikime sokup çıkarıyorum, tekrar içine girmeden önce taşaklarımın sıkılaştığını hissettiğimde çığlıklarını görmezden geliyorum. Sikimin amının içinde patladığını hissediyorum. Parmaklarım kalçalarının yumuşak etine gömülürken, içimden dalga dalga hisler akıyor. Sikim tohumlarımı içine fişkırtmaya devam ediyor.

Kalçalarındaki parmaklarımı gevşetiyorum. Çürüklerimi üzerinde bırakmış olacağımı biliyorum, bu yüzden dün gece onu Med-Bed'de istedim. Gözlerim Joy'un yüzüne gidiyor. Gözleri hâlâ kapalı ama yüzünde bir gülümseme var. İkimizi de tekrar yanımıza yatırırken başımı sallıyorum. Benim horoz hala onun kedi içinde doldurulmuş. Döllerimi olabildiğince uzun süre onun içinde tutmak istiyorum.

Kısa bir şekerleme

yapabiliriz. Ne de olsa

daha erken.

Büyük küvette birlikte rahat bir banyo yaptık. Parmaklarımın kalçalarında ve uyluklarında bıraktığı izleri görebiliyorum. Acımadığını söylüyor ama ona burada işimiz biter bitmez Med-Bed'e gireceğini söyledim. Eninde sonunda onu banyodan çıkarmak zorundayım. Yıkanmak için sadece soğuk bir gölü vardı ve küvetteki ılık suyu seviyor.

Joy hasta yatağındayken Roscoe'dan bazı güncellemeler alıyorum. Carrie hala iyi uyum sağlayamadı. Roscoe onu kilit altında tutuyor. Joy'un onunla biraz zaman geçirmesini istemiştin. Onu önemsiyorsa, bir şekilde kurtarıcı nitelikleri olmalı. Kızla göz göze gelebileceğinden şüpheliyim.

Med-Bed'in yeşil ışık yaktığını gördüğümde güncellemelerden uzaklaşıyorum.
Güncelleme hemen geliyor.

Görünüşe göre yumurtası iyice döllenmiş. O hamile. Görüldüğü kadar

küçük.

Bir sonraki toplantıda bunu diğçerlerinin yüzüne vurmak için sabırsızlanıyorum.

Kapağā bakıyorum ve Joy'a kocaman gülümsüyorum. O da bana gülümsemeden önce şaşkın bir bakış atıyor. Jane Montague'a cesur bir kadın olduğı için ne kadar teşekkür etsem azdır. Bu sözde Feraller olmasaydı, bu insanlığın sonu olabilirdi.

Doğurgan kadınlar olmasaydı tohumlarımız ne işe yarardı?

Bölüm 16

Neşe

Elias bana kocaman, garip bir sırıtış atıyor. Aslında son birkaç gündür garip davranıyordu. Med-Bed sonunda ötüyor. Keşke beni buraya tıkmaktan vazgeçse. Acaba bana implantına erişim izni verir mi? Bu kesinlikle aramızdaki şeyleri eşitlerdi.

Yatağın kapağını açıyor. "Asla

olmayacak."

"Biraz haksızlık değil mi sizce de?"

"Adil bir insan olduğuma inanmanız için size hiç sebep verdim mi?"

"İyi noktaya değindin. Neden öyle sırıtıyorsun? Bu beni korkutuyor. Genelde kızgın, kaşlarını çatmış ya da her ikisini birden yapıyorsun."

Bana gülümsemeye devam ederken kahverengi gözleri parıldıyor.

Ken

dimi dikleştirmek için iki elimle yatağın kenarını tutuyorum.

"Hamilesin."

Gözlerim şok içinde onunkilere kayıyor.

Bu doğru olamaz Sadece birkaç gün oldu Elimikarnımın üzerine koyuyorum

"Emin misin? Nasıl bu kadar çabuk bilebiliyorsun?"

"Bu teknoloji çok gelişmiş."

"Eğer bu kadar gelişmişse anlamıyorum. Neden tüm insanları ve klonları iyileştiremiyor?"

Elias 2 saatlik banyomuzda bana büyükbabasının ofisinde bulduğu her şeyi anlattı. Bazı şeyleri atladığını hissettim ama yapmayı planladığı şeyi bana anlattığı için memnunum. Wilderness'taki tüm insanların nasıl hissedeceğinden emin değilim. Eminim telafi edilmesi gereken şeyler olacaktır.

"Büyükbabamın kullandığı teknoloji nano botlardı. Üreme sistemlerini yok ettiler. Rejenerasyon ve Med-Bed'ler sadece doğal hastalıklar için kullanılabilir. Nano botların yarattığı hasarı onaramadılar ve konakçıyı öldürmeden onları vücuttan atamadılar. Zoraki aşılarda saldırıya uğrayan insanların bunları almaktan ya da ölmekten başka seçenekleri yoktu. Klonlar gerçek insanların gölgeleri gibidir. Ruhları yok ve teknoloji onlar için yapabilecekleriyle sınırlı. Ben her zaman Elders yozlaşmış olduğunu biliyordum, ama onlar gitti ölçüde asla. Yeniden inşa etmemiz gereken çok şey var. Herkesi bir araya getirmeden önce insanları yavaş yavaş uyandırmamız gerekiyor."

Sessiz kalıyorum. Kabullenmem gereken çok şey var. Elias'ın babası olmasaydı, hiçbirimiz kaçamazdık. Bize yardım etmek için en büyük bedeli ödedi. Hiçbirimiz vahşi doğada doğmayacaktık. Şimdi içimde büyüyen yeni bir hayat var.

"Hadi seni buradan çıkaralım ve karnını doyuralım. O banyodan çıkmadığına göre açlıktan ölüyor olmalısın."

"Hmm."

Beni yataktan kaldırıp yere bırakıyor ve arkasından sürüklemeye başlıyor.

Midem yüksek sesle hırlamak için o anı seçiyor.

Başını çeviriyor ve yüzünde sert bir ifade beliriyor.

Kıkırdamadan edemiyorum.

Evet. Bu onun normal yüzü.

Yemek alanına doğru yürümeye devam etmeden önce nefesinin altında bir şeyler homurdanıyor. Robotlar yemek hazırlayacak. Açlıktan ölüyorum. Bana fazladan egzersiz yaptırdığı için bu kadar aç olmam onun suçu.

Masaya ulaştığımızda homurdanıyor ama yine de kendi koltuğuna oturmadan önce beni oturtuyor.

Bu eğlenceli olacak. Benim

için.

Carrie'yi tam iki ay daha göremeyeceğim. Elias bana sebebini söylediğinde, kafasına vurabilirdim. Ne planladığımı bildiği için, kafası her zaman güvende olacak. Sinir bozucu bir şekilde.

Tanıdığım Carrie'yi göremedim. Şımarık mı? Evet. Sulandırılmış bir versiyonu gibiydi. Roscoe'nun verdiği her talimata uyduğunu görmek beni şok etti. Ailesini bile dinlemeyen kız bu. İmplantında benimle aynı ayarlar olmalı.

Onunla hiç yalnız kalamadığım için, onu sorguya çekmeyi başaramadım. Dövülmüş ya da bastırılmış gibi görünmüyor. "Mutlu

görünüyorsun."

"Sen de öyle."

"O zaman neden şok olmuş gibisin? Tekrar konuşabildiğine hâlâ inanamıyorum. En azından tüm bunlardan iyi bir şey çıktı."

Ona başımla selam veriyorum. Adamlar masada oturuyor ve biz de odanın yan tarafındaki oturma alanındayız. Elias arada bir bana bakıp duruyor.

"Sanırım sakinleşeceğini hiç düşünmemiştim. Sen bir klon musun?"

Bana homurdanıyor.

"Kimsenin benden bir taneden fazlasıyla başa çıkabileceğini

sanmıyorum." Haklı olduğu bir nokta var.

Bölüm 17

Elias

Carrie ile sohbet ederken Joy'u izliyorum. Roscoe bana tüm eğitimlerini tamamladığını ve implantın iyi çalıştığını garanti etse de bu kızın hala bir joker olduğunu düşünüyorum. Dikkatim Roscoe'ya geri dönüyor.

"Onları bulduğunuzdan emin

misiniz?" "DNA eşleşti."

"İz sürücü

mü?"

"Evet."

Joy'un ailesine takip cihazı yerleştirdiğim için mutlu olacağından şüpheliyim. Bunu asla öğrenmemesini sağlamak bana bağlı. Yeraltında tuttuğumuz milyonlarca insanı nihai özgürlük için ayarlayana kadar vahşi doğadaki herkesin olduğu gibi yaşamaya devam etmesine ihtiyacım var. Arkadaşlarım olmadan bu imkansız bir görev olabilirdi.

Arkadaşıyla gülerken gözlerim tekrar Joy'a kayıyor. Ethan'ın insanlığa karşı işlediği vahşetin boyutlarını ona anlatabileceğimi hiç sanmıyorum. Özellikle de çocuklara. Hamileliğinin geri kalanında sadece mutlu ve sağlıklı olmasını istiyorum. Ethan'a karşı koyan babamla gurur duyuyorum. Belki o zaman bunu bilmiyordu ama tüm ırkımızı kurtardı.

Joy'a hala ikiz beklediğimizi söylemem gerekiyor. Bir oğlan ve bir kız. İsimlerini çoktan seçtim. Easton ve Jane. Atalarımız olmasaydı, onlar da olmazdı. Onları onurlandırmak için daha iyi bir yol düşünemezdim.

Carrie'nin Joy'un karnını okşamasını izliyorum.

Belki de o kadar da kızıl saçlı bir dişi şeytan

değildir. "Bir sonraki toplantı ne zaman?"

Dikkatimi tekrar Roscoe'ya veriyorum.

"İki gün içinde."

"Peki ya bu düşün?"

"Herkes katılacak. Henüz bir tarih belirlemedim."

"Riskli. Güvenliğin sağlanması için diğer tüm teğmenlerle irtibat kuracağım."

"Teşekkürler, Roscoe. Artem bizimle evlenecek. İçimden bir ses diğerlerinin de yakında aynı şeyi yapacağını söylüyor."

Roscoe Carrie'ye bakar.

Görünüşe bakılırsa sadece Elitler evlenmeyecek, çok sayıda teğmen de koca olacak.

Joy'un yuvarlaklaşan karnını okşarken yatakta uzanıyoruz. Hamileliğimi kontrol ettirdim ama şu anda mantıksız ve aşırı duygusal görünüyor. Yatağımızda üzerine bir şey giymesine asla izin vermeyecektim.

Yine memnun görünüyor. Sadece on dakika önce kafasında çok şiddetli düşünceler vardı. Bana ne yapmak istediği hakkında çok görseldi. Eminim implantını bana karşı nasıl kullanacağını bulmuştur. Hala sikimin vücudumdan koparıldığını düşününce kendimi biraz yeşil hissediyorum.

Eli benimkiyle karnında birleşiyor.

"İkizlerimiz olacak."

"Ne?!" Ayağa kalktı ve bana doğru döndü.

Yüzümde ciddi bir ifade tutmayı başarıyorum ama onun yeşil gözleri fincan tabağı gibi açık. Dudaklarımın seğirdiğini hissediyorum.

"İsimler için Jane ve Easton'ı düşünüyordum." Gözleri yumuşar.

"Bir oğlumuz ve bir kızımız mı olacak?" Fısıldıyor.

Yanına oturuyorum ve kolumu ona doluyorum.

"Evet. Sanki onların hayır dualarını almışız gibi."

Duygu dalgalarını ve ardından düşüncelerini hissetmeden önce yutkunduğunu duyuyorum. Büyükannesi, ebeveynleri ve nihayetinde atalarımızın nazik düşünceleri. Onu yatağına geri çekip ışıkları kapatıyorum. Roscoe ve Carrie'nin ziyareti yüzünden bu öğleden sonra uykusunu alamadığını biliyorum. İkizler önümüzdeki aylarda onu çok yoracak. Çok fazla stres yapmamasını sağlamalıyım.

"Bana şimdi söylediğine inanamıyorum." Göğsüme karşı mırıldanıyor.

"Bunu ancak bu sabahki Med-Bed seansından sonra öğrendim."

"Beni her gün oraya sokmayı bırakmalısın. Buna ihtiyacım yok." "Seni becerirken kendimi kontrol edebildiğim zaman. Durabilirsin."

Onu bu sabah vahşi bir hayvan gibi üzerimdeyken hayal ediyorum. Kalçalarını ezmediğime şaşırdım.

Cevap vermiyor. Karanlıkta ona bakıyorum, sadece
bir horlama duyuyorum

küçük

Tipik.

Sonsöz

Neşe

"Küreği çıkaracağım, Joy."

"Elbette öylesin." Ona küstahça karşılık veriyorum. İmplantımdaki elektrik yükünü çıkardığından beri kullanabileceği tek tehdit bu.

"Senin iyi eğitilmiş bir damızlık köle olman gerekiyordu." Nefesinin altında homurdanıyor.

"Belki de benimle evlenmemeliydin o zaman." Yüzümde sakarın bir gülümsemeyle ona söylüyorum.

Bugün kutlama günü ve yayınlar konusunda gergin olduğunu biliyorum. Tüm Elitler ve teğmenler bugün Inferno yeraltı birimlerini ziyaret ettikten sonra başlayacaklar. Dünya genelindeki 15 lokasyonda ortak bir çaba.

Orada yaşayan insanların canlı yayınlarını gördüğümde çok üzülmüştüm. Konaklama yerleri ve yapılar tertemizdi. Hepsi korkunç gri ve beyaz renkli giysiler giyiyordu. Çok cansız görünüyorlardı. Günlük işlerine devam ediyorlardı. Su kaynaklarını tüm kirleticilerden temizlediler. Kişiliklerinde bir değişiklik görmem için birkaç ay geçmesi gerekti.

"Yeraltına inmiyorsun Joy. Başka tartışma yok. Zar zor yürüebiliyorsun."

Bunu bana mı söyledi?

"Demek istediğim şuydu. Eğer bir şeyler ters giderse, tam olarak kaçamazsın." Gittikçe kötüleşiyor. Ağzından çıkan ses.

Duraklıyor.

Bu iyi olacak. Belki de bu sefer konuşmadan önce gerçekten düşünecek.

"İncinmene izin veremem Joy. Ne senin ne de çocuklarımızın. Günlerin olmasa bile sadece bir haftan kaldı." Sessizce söylüyor.

Hâlâ bir şey söylemiyorum. Tek yapmak istediğim ona destek olmaktı. Beni kollarına çekti.

"Çok tatlısın, bebeğim. Yayınlarda yer alıyorsun. Ailenin geçmişini ve kendi hikayeni paylaştın ve bu bile bana çok yardımcı oldu. Eğer insanların öfkesiyle yüzleşmek zorundaysam, o zaman sen bunun yakınında bile olmamalısın."

"İlk tepkilerinin öfke olacağını sanmıyorum Elias. Eminim bu daha sonra gelecektir."

Elias hepimizi götürdüğünde kaosa neden olsa da. Ailem düğünümüzde benim için mutluydu. Bir de onlara torunlarına hamile olduğumu ve babalarını öldüremeyeceklerini söyledim. Bence insanların affetmek için muazzam bir kapasitesi var. Elias, Ethan'ın günahlarını omuzlarında taşımak zorunda kalmamalı.

"Belki gitmeden önce seni uyutabilirim." Kulağıma fısıldıyor.

Ellerimi göğsüne koymadan önce iç çekiyorum.

"Hayır. Seni canlı yayında izlemek için uyanık olmak istiyorum."

"Her şey yoluna girecek Joy. Hepimiz daha iyi bir dünya yaratacağız. Konut projeleri neredeyse tamamlandı. Önümüzdeki iki hafta boyunca yayınlar yapıldığında, insanlar Inferno'da yaşamayı ya da yeni evlerinde yaşamayı seçebilirler."

Elias sadece birkaç ay içinde sahip olduklarını elde etmek için komite üyelerini, teğmenlerini ve botlarını çok çalıştırdı. Bazı geceler yatağa gelip saniyeler içinde uyuduğu olurdu. Görünüşe göre bu benim parti numaram.

Roscoe benimle ve bazı yüzbaşı dronlarla kalıyor. "En

azından seni girişe kadar götürebilir miyim?"

"Evet. Oradan kuleye dönmek çok da uzak değil."

"Seninle tanıştığımda kolunu koparmaya çalışarak doğru şeyi yaptığımı düşünüyorum."

Dövmesindeki ısıruk izine bakmadan önce bana kıkırdıyor. Garip bir şekilde, kontrol implantıyla üzerinde tepinmesine rağmen ruhumla gurur duyduğunu söyledi. Artık fark etmiyorum bile. Artık üzerimde pek kullanmıyor. Hayır, yalan söylüyorum. Yatakta her zaman kullanıyor. Buna aldırıyorum.

Elimi tutuyor ve bahçelere doğru yürüyoruz. Pek çok insan, robot ve yüzbaşı Elias'ı takip ediyor. Büyük, mühürlü çift kapıya ulaşıyoruz. Yüzümü tutup beni öpmeden önce şişmiş karnımı okşuyor.

Botların ağır demir kapıları açması uzun sürmüyor ve Elias'ın kapılardan içeri girişini izliyorum. Uzun ve gururlu bir duruşu vardı. Başlangıçta bana eziyet etmekten asla vazgeçmeyen adam, şimdi sevgi dolu bir koca ve yakında baba olacak.

Ama en önemlisi, harap olmuş dünyamızı yeniden inşa etmek için adımlar attı.

Bebeklerin karnımı ya da daha kötüsü birbirlerini tekmelediklerini ya da yumrukladıklarını hissediyorum. Hareketi hissettiğim tarafı ovarken ellerim karnıma doğru iniyor. Sanırım neler olduğunu görmek için paytak paytak içeri girsem iyi olacak. İçeri girerken Carrie ve Roscoe da bana katılıyor. Memnuniyet hissi içimi kaplıyor. Yıllar sonra, hepimiz için daha parlak bir geleceği dört gözle bekleyebilirim.

Son... Şimdilik.

Sonsöz

Merhaba
Aşklarım, ♥

Bu distopik seri uzunca bir süredir rafa kaldırılmıştı. Hikâyenin asla bu şekilde sonuçlanmaması gerekiyordu. Başlangıçta amaçlanandan daha parlak bir geleceğe sahip olduğu için mutluyum. Benim inancıma göre her kötülüğün içinde bir iyilik vardır ve insanlar bir araya gelerek kötülüğe ağır basabilir. Hikaye bazı güncel dünya olaylarını andırıyor olabilir. Çünkü öyle.

Gelecek kitaplarda Elias ve Joy'u daha çok göreceksiniz. Hepsi bağımsız olacak ama en iyisi onları yayınlanma sırasına göre okumak. Bu seride daha zorlu şeytanlarımız olacak. Bu seriyi Mayıs sonuna kadar tamamlamayı umuyorum.

Her zaman olduğu gibi hikayelerimi okuduğunuz için hepinize ne kadar teşekkür etsem azdır ve keşke her zaman yaptığım gibi Goodreads'teki tüm yorumlara cevap vermek için daha fazla zamanım olsaydı. O kadar çok oldu ki, kesinlikle çok şaşırdım. Siz hanımlar, yorumları okuduğumda beni çok güldürüyorsunuz. Kendi kitabını/hikayesini yazmak isteyen ve nereden başlayacağını bilmeyen varsa. Bana ulaşmanız yeterli. Hiçbir şekilde uzman değilim ama eğer birilerine yardımcı olacaksa, ben varım.

Çok ama çok sayıda isteğiniz üzerine yakında yavru kedi ve midilli oyunu şeklinde daha fazla evcil hayvan oyunu olacak. Dr. Dom ve Grayson'ın hikayeleri. Asla bir seri olması amaçlanmamıştı. Aaron ve Willow'un kitabı bile olmayacaktı.

Haziran ayında üç kitaptan oluşan Bekar Anne serisi başlayacak. Yaralı Kalp, Paramparça Kalp ve Ateşteki Kadın.

Giovanni'nin Breeding His Wife ve Breeding His Elf kitapları da bu yıl çıkacak. Bu yıl 5 kitaplık bir Suikastçi Serisini tamamlamayı umuyordum

Ama çok fazla şey yapabileceğimi düşünerek biraz iyimser davranmış olabilirim. Yani bu ve bir MC serisinin 2024'e kadar beklemesi gerekebilir.

Kitaplar ve genel olarak hayat hakkında bana her zaman küçük bir mesaj bırakan Amerikalı, Kanadalı, Avustralyalı, İngiliz, İrlandalı ve Galli hanımlarıma çok teşekkür ederim.

Küçük doğum günü ikizim Chela'nın doğum günü kutlu Umarımıyi bir doğum günü geçirirsin. Ben karanlık bir dolapta yazıyor olacağım. xXx

Mutlu ve Sağlıklı Kalın,

Sevgilerimle,

LoveBite Şort xXx

Bu Yazarın Kitapları

[Aaron'un Evcil Hayvanı](#)

♥Kindle Short Reads ~ More Spice Less Plot♥

△ Uyarı Bugüne kadarki en karanlık. MF, Bozulma, aşağılama, sınır yok, güvenli kelime yok, evcil hayvan oyunu, sopa, şaplak, dubcon ve üreme △

Bu bir romantizm değil. Bu bir kötü adamın hikayesi. Bu kitap tam bir rezalet. Korkaklara göre değil.

Aaron Lewis milyarder iş adamı Willow'u görür ve onu istemeye karar verir. Willow reddetmekle kalmayıp ona hakaret edince çok öfkelenir. Onu kendi iradesine boyun eğmeye zorlayan bir tuzak kurar. Willow'un beş ay boyunca benim küçük evcil sürtüğüm olması ona ihtiyacı olan dersi verecektir.

Willow Parker şehirde bir barista. Önemsiz bir iştir ama faturaları ödemektedir. Aaron'ın bir çalışanı tarafından teklif edildiğinde çok öfkelenir ve adamın para ve yasadışı bir ilişki teklifini reddeder. Şimdi adam sadece onu değil, kalbinde en değerli tuttuğu şeyi de tehdit etmektedir. Tek yapması gereken onunla geçireceği beş ay boyunca hayatta kalmaktır...

Bağımsız Novella

Bu Yazarın Kitapları

Benim Karanlık Sapiğım

★Kindle Kısa Okumalar★

Karanlık Esir 'Romantizm' - Kalbi zayıf olanlar için değil. Noncon/dubcon, küfür, taciz, şiddet, tutsaklık ve yetiştirme ⚠

Hassas bir okuyucuysanız lütfen satın almayın.

Ben bir insan gözlemcisiyim. Sistemin içinde büyümüş bir çocuk olarak gardımı asla düşüremedim. Bir yetişkin olarak hiçbir şey değişmedi. Bir dizi tecritten ve evden çalıştıktan sonra, sadece sıkıldığım için dürbün aldım. İstemediğim bir şeyi izleyebileceğim bir kez bile aklıma gelmedi. Ben Katiana, bu benim bir psikopatla tanışma hikâyem.

Uyum sağlamaya alışkınım. Görünmeden kalmaya. Gölgede yaşamayı seviyorum. Gençken işe alındım. Öldürür, sakat bırakır ve işkence yaparım ve kurbanlarımı tuzağa düşürmeye bayılırım. Kontratlar benzersizdir, insanlar da öyle ama sonuç hep aynıdır. Katiana'ya kadar. Çok basitti. Tanık yok, asla. Daha önce hiç kimseye sahip olmamıştım, Katiana benim son denemem. Ben X'im, beni sevin ya da nefret edin, umurumda değil. Çok geç olana kadar beni asla göremeyeceksin.

Bunun için terapistinizi hızlı aramaya alın...♥♥♥

Aaron'un Evcil Hayvanı

♥Kindle Short Reads ~ More Spice Less Plot♥

⚠ Uyarı Bugüne kadarki en karanlık. MF, Bozulma, aşağılama, sınır yok, güvenli kelime yok, evcil hayvan oyunu, sopa, şaplak, dubcon ve üreme ⚠

Bu bir romantizm değil. Bu bir kötü adamın hikayesi. Bu kitap tam bir rezalet. Korkaklara göre değil.

Aaron Lewis milyarder iş adamı Willow'u görür ve onu istemeye karar verir. Willow reddetmekle kalmayıp ona hakaret edince çok öfkelenir. Onu kendi iradesine boyun eğmeye zorlayan bir tuzak kurar. Willow'un beş ay boyunca benim küçük evcil sürtüğüm olması ona ihtiyacı olan dersi verecektir.

Willow Parker şehirde bir barista. Önemsiz bir iştir ama faturaları ödemektedir. Aaron'ın bir çalışanı tarafından teklif edildiğinde çok öfkelenir ve adamın para ve yasadışı bir ilişki teklifini reddeder. Şimdi adam sadece onu değil, kalbinde en değerli tuttuğu şeyi de tehdit etmektedir. Tek yapması gereken onunla geçireceği beş ay boyunca hayatta kalmaktır...

Bağımsız Novella

Breeding Her ~ The Dark Edition: Komple **Koleksiyon ~ Kitap 1 - 4 (Breeding Her** **- The Dark Edition)**

★Kindle Short Reads 4 Komple Kitap Koleksiyonu★

Uyarı!

Breeding Her - The Dark Edition - Kitap 1-4

400+ Sayfalık Heyecan

İngiliz İngilizcesinde bazı yazımlar ABD'dekinden farklı olacaktır

△ Bazı veya tüm kitaplar şantaj, şüpheli rıza, küfür, şiddet, manipölasyon, üreme ve takip içerir. Kitap 1'de küçük bir aldatma unsuru △

Hassas bir okuyucuysanız, lütfen Satın Almayınız.

Burada kahraman falan yok.

Her zaman bir çeşit HEA olacaktır. Bayanlarımızın karşılaşacağı yolculuk kolay olmayacak, gerçekten de çok UZUN ve ZOR olacaktır.

Karısını Yetiştirmek - Görücü Usulü Evlilik - Birinci Kitap

Stefano Di Caprio New York'un Capo'su olmuştur. Merhum babası onun için bir evlilik ayarlamıştı. Bu evliliği kendi kazancı, mirası için kullanmak niyetindedir. Ya ona uyacak ya da canavarla yüzleşecek.

Caterina Abella kaygısız bir hayalperesttir. Babası onun hayallerini yıllarca ertelemiştir. Hayatının kendisine ait olmadığını ve hayal kurmaya hakkı olmadığını ona asla açıklamamıştır. Şimdi ise hiçbir kadına saygı duymayan zalim bir adamla evlenmek için üç günü vardır. Bildiği tek dil şiddettir.

Çiçeğini Tohumlamak - Saplantılı Takipçi İkinci Kitap

Teknoloji dehası Adrian Hawthorn'un düzenli bir hayatı var. Her şey yerli yerinde. Hayatının her yönü için bir rutin. Ta ki bir gün varlığı kaosa sürüklenene kadar. Leilani'nin içinde parlak bir ışık görür ve her normal insanın yapacağını yapar, onu evine kadar takip eder...

Leilani, büyükannesinin çiçekçi dükkânını karanlık çağlardan çıkarmaya kararlıdır. Bir web sitesi tasarımcısı olan Adrian Hawthorn ona yaklaşır. Teklifi gerçek olamayacak kadar iyi midir?

Onu Tatilde Yetiştirmek - Tutsak Kitap Üç

Sara hayatında ilk kez gerçekten bir şey kazandı. Özel bir adada tatil. Yanında bir arkadaşını da getirecekti ama o korkunç bir kazada yaralandı. Cesur olmaya ve yalnız gitmeye karar verir. Beklediği gibi karşılanmadı...

Daniel Sara'yı görmüş. Onu saklıyor. Özel adasında tek başına

Kaçacak yeri yok. Ona istediğini verene kadar her gün ve her gece onu besleyeceğinden emin olacak. Her şeyi.

Özel Asistanını Yetiştirmek - Şantaja Uğradı - Dördüncü

Kitap Torian

Ofiste sanki bir güneş ışıyımış gibi dolaşüyor. Herkese gülümsüyor. Daracık eteklerinin içinde kışını sallıyor. Küçük kaşkorse üstlerini ya da transparan bluzlarını giyiyor. Bir erkek ancak bu kadarına dayanabilir. Onu CEO'suna boyun eğdirmenin zamanı geldi.

Riah

Patronum çok huysuz. Ne kadar gülümsersem gülümseyeyim ya da onu gülümsetmeye çalışsam da. Her zaman kıyafetlerimde ya da işimde kusurlar buluyor. Bu işe ihtiyacım var, yoksa ona nereye gideceğini söyledim. Beklemediğim şey, beni masasının üzerine yatırması ve ona gösterdiğim her şeyi alacağını söylemesiydi. CEO sonunda aklını kaçırdı.

[Şeytani İblis \(Canavar Serisi Kitap 1\)](#)

Kindle Short Reads ♥♥♥

Uyarı!⚠️ Karanlık Temalar.

Bu Canavar Serisi. Dört

Bağımsız Hikaye.

Şüpheli Rıza, üreme, manipülasyon ve aşağılama. İlk NonCon'un yanı sıra küçük bir MFM unsuru içerecektir.

Hassas bir okuyucuysanız lütfen satın almayın.

Asmodeus Cehennem Prenslerinden biridir. Yıllar boyunca pek çok ismi olmuştur. Bir tanesi her zaman tekrarlanır. Şehvet Prensi. Onlardan biri

köleleri sonunda onu bağlayıp sürgün eden ikilinin soyundan gelen kişiye bulur. İntikamını almak istiyor. Onu bulmak için cehennem çukurlarından ayrılıyor. Cehenneme sürüklenecek. Onu mümkün olan her şekilde aŗaęılayacak. Yüzlerce yıldır intikamını bekliyor. Kızın kendi iblis çocuğunu doğurmasını sağlayacak. Gelecekteki tüm soyunu lekeleyecek.

Claudia'ya uzak bir akrabasından, varlığından bile haberdar olmadığı bir ev miras kalır. Bebekken bir kilisenin kapısında terk edilmiştir. Sonunda kökleri hakkında bazı bilgilere sahip olur. M lkte yakışıklı bir yabancı belirir ve yardım teklif eder. Karşılığında onunla bir anlaşma yapmak zorundadır...

Canavar Serisi:

şeytani İblis - 19 Aralık

Zehirli Vampir - 31 Ocak 2023 Psikopat

Alfa - 24 şubat 2023 Kibirli Uzaylı - 26

Mart 2023

